

Holy Bible

Aionian Edition®

Сербиан Библија, Даничић Карадзић
Serbian Bible Karadzic/Danicic
Gospel Primer

Преглед садржаја

Предговор

1 Мојсијева 1-4

Јован 1-21

Откривење 19-22

66 Стихови

Водич за читашце

Речник

Kapte

Судбина

Илустрације, Doré

Welcome to the *Gospel Primer*. The Aionian Bible invites you to review popular Christian understanding. Is it possible that the most well-known verse in the Bible is mistranslated, John 3:16? Are the destinies of Heaven and Hell really the whole story? And are misunderstandings of this magnitude even possible? First, know that the Aionian Bible does not abandon Christian heritage. We have much to learn from godly people throughout all ages. Yet, this booklet is a new primer to the truly good news of Jesus Christ, the savior of all mankind.

Holy Bible Aionian Edition ®

Сербијан Библија, Даничић Карадзић

Serbian Bible Karadzic/Danicic

Gospel Primer

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: Crosswire.org

Source version: 6/19/2017

Source copyright: Public Domain

Karadžić New Testament, Daničić Old Testament, 1847, 1865

Formatted by Speedata Publisher 5.0.0 (Pro) on 3/15/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language

Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Предговор

Српски at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

И изагнав человека поставил пред вртом едемским херувима с пламеним мачем,
који се вијаше и тамо и амо, да чува пут ка дрвету од живота.

1. Мојсијева 3:24

1 Мојсијева

1 У почетку створи Бог небо и земљу. **2** А земља беше без обличја и пуста, и беше тама над безданом; и дух Божји дизаше се над водом. **3** И рече Бог: Нека буде светлост. И би светлост. **4** И виде Бог светлост да је добра; и растави Бог светлост од таме. **5** И светлост назва Бог дан, а таму назва ноћ. И би вече и би јутро, дан први. **6** Потом рече Бог: Нека буде свод посред воде, да раставља воду од воде. **7** И створи Бог свод, и растави воду под сводом од воде над сводом; и би тако. **8** А свод назва Бог небо. И би вече и би јутро, дан други. **9** Потом рече Бог: Нека се сабере вода што је под небом на једно место, и нека се покаже суво. И би тако. **10** И суво назва Бог земља, а зборишта водена назва мора; и виде Бог да је добро. **11** Опет рече Бог: Нека пусти земља из себе траву, биље, што носи семе, и дрво родно, које рађа род по својим врстама, у коме ће бити семе његово на земљи. И би тако. **12** И пусти земља из себе траву, биље, што носи семе по својим врстама, и дрво, које рађа род, у коме је семе његово по његовим врстама. И виде Бог да је добро. **13** И би вече и би јутро, дан трећи. **14** Потом рече Бог: Нека буду видела на своду небеском, да деле дан и ноћ, да буду знаци временима и данима и годинама; **15** И нека светле на своду небеском, да обасјавају земљу. И би тако. **16** И створи Бог два видела велика: видело веће да управља даном, и видело мање да управља ноћу, и звезде. **17** И постави их Бог на своду небеском да обасјавају земљу. **18** И да управљају даном и ноћу, и да деле светлост од таме. И виде Бог да је добро. **19** И би вече и би јутро, дан четврти. **20** Потом рече Бог: Нека врве по води живе душе, и птице нека лете изнад земље под свод небески. **21** И створи Бог китове велике и све живе душе што се мичу, што проврвеше по води по врстама својим, и све птице крилате по врстама њиховим. И виде Бог да је добро; **22** И благослови их Бог говорећи: Рађајте се и множите се, и напуните воду по морима, и птице нека се множе на земљи. **23** И би вече и би јутро, дан пети. **24** Потом рече Бог: Нека земља пусти из себе душе живе по врстама њиховим, стоку и ситне животиње и звери земальске по врстама њиховим. И би тако. **25** И створи Бог звери земальске по врстама њиховим, и стоку по врстама њеним, и све ситне животиње на земљи по врстама њиховим. И виде Бог да је добро. **26** Потом рече Бог: Да начинимо человека по свом обличју, као што смо ми, који ће бити господар од риба морских и од птица небеских и од стоке и од целе земље и од свих животиња што се мичу по земљи. **27** И створи Бог човека по обличју свом, по обличју Божјем створи га; мушки и женско створи их. **28** И благослови их Бог, и рече им Бог: Рађајте се и множите се, и напуните земљу, и владајте њом, и будите господари од риба морских и од птица небеских и од свих звери што се мичу по земљи. **29** И још рече Бог: Ево, дао сам вам све биље што носи семе по свој земљи, и сва дрвета родна која носе семе; то ће вам бити за храну. **30** А свим зверима земальским и свим птицама небеским и свему што се миче на земљи и у чему има душа живи, дао сам сву траву да једу. И би тако. **31** Тада погледа Бог све што је створио, и гле, добро беше веома. И би вече и би јутро, дан шести.

2 Тако се доврши небо и земља и сва војска њихова. **2** И сврши Бог до седмог дана дела свога, која учини; и почину у седми дан од свих дела својих, која учини; **3** И благослови Бог седми дан, и посвети га, јер у тај дан почину од свих дела својих, која учини; **4** То је постање неба и земље, кад посташе, кад Господ Бог створи земљу и небо, **5** И сваку биљку польску, докле је још не беше на земљи, и сваку травку польску, докле још не ницаше; јер Господ Бог још не пусти дажда на земљу, нити беше човека да ради земљу, **6** Али се подизаше пара са земље да натапа сву земљу. **7** А створи Господ Бог човека од праха земальског, и дуну му у нос дух животни; и поста човек душа живи. **8** И насади Господ Бог врт у Едему на истоку; и онде намести човека, ког створи. **9** И учини Господ Бог, те никоше из земље свакаква дрвећа лепа за гледање и добра за јело, и дрво од живота усред врта и дрво од знања добра и зла. **10** А вода течаше из Едема натапајући врт, и оданде се дељаше у четири реке. **11** Једној је име Фисон, она тече око целе земље евилске, а онде има злата, **12** И злато је оне земље врло добро;

онде има и бдела и драгог камена ониха. **13** А Где си? **10** А он рече: Чух глас Твој у врту, па се другој је реци име Геон, она тече око целе земље поплаших, јер сам го, те се сакрих. **11** А Бог рече: хуске. **14** А трећој је реци име Хидекел, она тече к Ко ти каза да си го? Да ниси јео с оног дрвета што асирској. А четврта је река Ефрат. **15** И узевши сам ти забранио да не једеш с њега? **12** А Адам Господ Бог човека намести га у врту едемском, рече: Жена коју си удружио са мном, она ми даде да га ради и да га чува. **16** И запрети Господ Бог с дрвета, те једох. **13** А Господ Бог рече жени: човеку говорећи: Једи слободно са сваког дрвета у Зашто си то учинила? А жена одговори: Змија врту; **17** Али с дрвета од знања добра и зла, с њега ме превари, те једох. **14** Тада рече Господ Бог не једи; јер у који дан окусиш с њега, умрећеш. **18** змији: Кад си то учинила, да си проклете мимо И рече Господ Бог: Није добро да је човек сам; да свако живинче и мимо све звери польске; на трбуху му начиним друга према њему. **19** Јер Господ Бог да се вучеш и прах да једеш до свог века. **15** И створи од земље све звери польске и све птице још мећем непријатељство између тебе и жене и небеске, и доведе к Адаму да види како ће коју између семена твог и семена њеног; оно ће ти на назвати, па како Адам назове коју животињу онако главу стајати а ти ћеш га у пету уједати. **16** А жени да јој буде име; **20** И Адам надеде име сваком рече: Теби ћу многе муке задати кад затрудниш, с живинчету и свакој птици небеској и свакој звери мукама ћеш децу рађати, и вольја ће твоја стајати польској; али се не нађе Адаму друг према њему. под влашћу мужа твог, и он ће ти бити господар. **21** И Господ Бог пусти тврд сан на Адама, те заспа; **17** Па онда рече Адаму: Што си послушао жену и па му узе једно ребро, и место попуни месом; окусио с дрвета с ког сам ти забранио рекавши **22** И Господ Бог створи жену од ребра, које узе да не једеш с њега, земља да је проклете с тебе, Адаму, и доведе је к Адаму. **23** А Адам рече: Сада с муком ћеш се од ње хранити до свог века; **18** ето кост од мојих кости, и тело од мог тела. Нека Трње и коров ће ти рађати, а ти ћеш јести зеље јој буде име човечица, јер је узета од човека. **24** польско; **19** Са знојем лица свог јешћеш хлеб, Зато ће оставити човек оца свог и матер своју, и докле се не вратиш у земљу од које си узет; јер си прилепиће се к жени својој, и биће двоје једно прах, и у прах ћеш се вратити. **20** И Адам надеде тело. **25** А беху обоје голи. Адам и жена му, и не жени својој име Јева, зато што је она мати свима беше их срамота.

живима. **21** И начини Господ Бог Адаму и жени његовој хаљине од коже, и обуче их у њих. **22** И рече Господ Бог: Ето, човек поста као један од нас знајући шта је добро шта ли зло; али сада да не пружи руку своју и узбере и с дрвета од живота, и окуси, те до века живи. **23** И Господ Бог изагна га из врта едемског да ради земљу, од које би узет; **24** И изагнав човека постави пред вртом едемским херувима с пламеним мачем, који се вијаше и тамо и амо, да чува пут ка дрвету од живота.

3 Али змија беше лукава мимо све звери польске, које створи Господ Бог; па рече жени: Је ли истина да је Бог казао да не једете са сваког дрвета у врту? **2** А жена рече змији: Ми једемо род са сваког дрвета у врту; **3** Само род с оног дрвета у сред врта, казао је Бог, не једите и не дирајте у њу, да не умрете. **4** А змија рече жени: Нећете ви умрети; **5** Него зна Бог да ће вам се у онај дан кад окусите с њега отворити очи, па ћете постати као богови и знати шта је добро шта ли зло. **6** И жена видећи да је род на дрвету добар за јело и да га је милина гледати и да је дрво врло драго ради знања, узбра род с њега и окуси, па даде и мужу И Авель поста пастир а Кајин ратар. **3** А после свом, те и он окуси. **7** Тада им се отворише очи, и неког времена догоди се, те Кајин принесе Господу видеше да су голи; па сплетоше лишћа смоковог и принос од рода земаљског; **4** А и Авель принесе начинише себи прегаче. **8** И зачуше глас Господа од првина стада свог и од њихове претилине. И Бога, који иђаше по врту кад захлади; и сакри се Господ погледа на Авель и на његов принос, **5** А Адам и жена му испред Господа Бога међу дрвета на Кајина и на његов принос не погледа. Зато се у врту. **9** А Господ Бог викну Адама и рече му: Кајин расрди веома, и лице му се промени. **6** Тада

рече Господ Кајину: Што се срдиш? Што ли ти се лице промени? 7 Нећеш ли бити мио, кад добро чиниш? А кад не чиниш добро, грех је на вратима. А воља је његова под твојом влашћу, и ти си му старији. 8 После говораше Кајин с Авељем братом својим. Али кад беху у пољу, скочи Кајин на Авеља брата свог, и уби га. 9 Тада рече Господ Кајину: Где ти је брат Авељ? А он одговори: Не знам; зар сам ја чувар брата свог? 10 А Бог рече: Шта учини! Глас крви брата твог виче са земље к мени. 11 И сада, да си проклет на земљи, која је отворила уста своја да прими крв брата твог из руке твоје. 12 Кад земљу узрадиш, неће ти више давати блага свог. Бићеш потукач и бегунац на земљи. 13 А Кајин рече Господу: Кривица је моја велика да ми се не може опрости. 14 Ево ме тераш данас из ове земље да се кријем испред Тебе, и да се скитам и потуцим по земљи, па ће ме убити ко ме удеси. 15 А Господ му рече: Зато ко убије Кајина, седам ће се пута то покајати. И начини Господ знак на Кајину да га не убије ко га удеси. 16 И отиде Кајин испред Господа, и насели се у земљи наидској на истоку према Едему. 17 И позна Кајин жену своју, а она затрудне и роди Еноха. И сазида град и прозва га по имени сина свог Енох. 18 А Еноху роди се Гаидад; а Гаидад роди Малелеила: а Малелеило роди Матусала; а Матусал роди Ламеха. 19 И узе Ламех две жене: једној беше име Ада а другој Села. 20 И Ада роди Јовила; од њега се народише који живе под шаторима и стоку пасу. 21 А брату његовом беше име Јувал; од њега се народише гудачи и свирачи. 22 А и Села роди Товела, који беше вешт ковати свашта од бронзе и од гвожђа; а сестра Товелу беше Ноема. 23 И рече Ламех својим женама, Ади и Сели: Чујте глас мој, жене Ламехове, послушајте речи моје: убићу человека за рану своју и младића за масницу своју. 24 Кад ће се Кајин осветити седам пута, Ламех ће седамдесет и седам пута. 25 А Адам опет позна жену своју, и она роди сина, и наре ми име Сит, јер ми, рече, Бог даде другог сина за Авеља, ког уби Кајин. 26 И Ситу се роди син, коме надеде име Енос. Тада се поче призвијати име Господње.

А Исус говораше: Оче! Опрости им; јер не знаду шта чине.

А делећи Његове хальине бацаху коцке.

Лука 23:34

Јован

1 У почетку беше Реч, и Реч беше у Бога, и Бог беше Реч. **2** Она беше у почетку у Бога. **3** Све је кроз Њу постало, и без Ње ништа није постало што је постало. **4** У Њој беше живот, и живот беше видело људима. **5** И Видело се светли у беше имену Јована. **6** Посла Бог човека по Виделу истинито које обасјава сваког човека који долази на свет. **10** На свету беше, и свет кроза Њ поста, и свет Га не позна. **11** К својима дође, и своји Га не примише. **12** А који Га примише даде им власт да буду синови Божији, који верују у име Његово, **13** Који се не родише од крви, ни од воље телесне, ни од воље мужевље, него од Бога. **14** И реч постаде тело и усели се у нас пуно благодати и истине; и видесмо славу Његову, славу, као Јединороднога од Оца. **15** Јован сведочи за Њега и виче говорећи: Овај беше за кога рекох: Који за мном иде преда мном постаде, јер пре мене беше. **16** И од пунине Његове ми сви узесмо благодат за благодаћу. **17** Јер се закон даде преко Мојсија, а благодат и истина постаде од Исуса Христа. **18** Бога нико није видео никад: Јединородни Син који је у наручју Очевом, Он Га јави. **19** И ово је сведочанство Јованово кад послаше Јевреји из Јерусалима свештенике и Левите да га запитају: Ко си ти? **20** И он призна, и не затаји, и призна: Ја нисам Христос. **21** И запитаše га: Ко си dakле? Јеси ли Илија? И рече: Нисам. Јеси ли пророк? И одговори: Нисам. **22** А они му рекоше: Ко си? Да можемо казати онима што су нас послали: Шта кажеш за себе? **23** Рече: Ја сам глас оног што виче у пустињи: Поравните пут Господњи; као што каза Исаја пророк. **24** И беху посланици од фарисеја, **25** И запитаše га говорећи му: Зашто, dakле, крштаваш кад ти ниси Христос ни Илија ни пророк? **26** Одговори им Јован говорећи: Ја крштавам водом а међу вама стоји кога ви не znate. **27** Он је Онај што ће доћи за мном, који беше преда мном; коме ја нисам достојан одрешити ремен на обући Његовој. **28** Ово би у Витанији преко Јордана где Јован крштаваше. **29** А сутрадан виде Јован Исуса где иде к њему, и рече: Гле, јагње Божије које узе на се грехе света. **30** Ово је Онај за кога ја рекох: За мном иде човек који преда мном постаде, јер пре мене беше. **31** И ја Га не знадох: него да се јави Израиљу зато ја дођох да крстим водом. **32** И сведочи Јован говорећи: Видех Духа где силази с неба као голуб и стаде на Њему. **33** И ја Га не знадох; него Онај који ме посла да крстим водом Он ми рече: На кога видиш да силази Дух и стоји на Њему то је Онај који ће крстити Духом Светим. **34** И ја видех и засведочих да је овај Син Божји. **35** А сутрадан, опет, стајаше Јован и двојица од ученика његових, **36** И видевши Исуса где иде, рече: Гле, јагње Божије. **37** И чуше га оба ученика кад говораше, и отидоше за Исусом. **38** А Исус обазревши се и видевши их где иду за Њим, рече им: Шта ћете? А они му рекоше: Рави! (које значи: учитељ) где стојиш? **39** И рече им: Дођите и видите. И отидоше, и видеше где стајаше; и оставше у Њега онај дан. А беше око деветог сахата. **40** А један од двојице који чуше од Јована и иђаху за Њим беше Андрија, брат Симона Петра; **41** Он нађе најпре брата свог Симона, и рече му: Ми нађосмо Месију, које значи Христос. **42** И доведе га к Исусу. А Исус погледавши на њу рече: Ти си Симон, син Јонин; ти ћеш се звати Кифа, које значи Петар. **43** А сутрадан намисли изићи у Галилеју, и нађе Филипа, и рече му: Хајде за мном. **44** А Филип беше из Витсаиде, из града Андријиног и Петровог. **45** Филип нађе Натанаилу, и рече му: За кога Мојсије у закону писа и пророци, нађосмо Га, Исуса сина Јосифова из Назарета. **46** И рече му Натанаило: Из Назарета може ли бити шта добро? Рече му Филип: Дођи и види. **47** А Исус видевши Натанаилу где иде к Њему рече за њега: Ево правог Израиљца у коме нема лукавства. **48** Рече му Натанаило: Како ме познајеш? Одговори Исус и рече му: Пре него те позва Филип видех те кад беше под смоквом. **49** Одговори Натанаило и рече му: Рави! Ти си Син Божији, Ти си Цар Израиљев. **50** Одговори Исус и рече му: Што ти казах да те видех под смоквом зато верујеш; видећеш више од овог. **51** И рече му: Заиста, заиста вам кажем: Одселе ћете видети небо отворено и анђеле Божије где се пењу и силазе к Сину човечијем.

2 И трећи дан би свадба у Кани галилејској, и **3** Беше пак човек међу фарисејима, по имену онде беше мати Исусова. **2** А позван беше Никодим, кнез јеврејски. **2** Овај дође к Исусу и Исус и ученици Његови на свадбу. **3** И кад ноћу и рече My: Рави! Знамо да си ти учитељ од неста вина, рече мати Исусова Њему: Немају Бога дошао; јер нико не може чудеса ових чинити вина. **4** Исус јој рече: Шта је мени до тебе жено? која ти чиниш ако није Бог с њим. **3** Одговори Још није дошао мој час. **5** Рече мати Његова Исус и рече му: Заиста, заиста ти кажем: ако слугама: Шта год вам рече учините. **6** А онде беше се ко наново не роди, не може видети царство шест водених судова од камена, постављених Божије. **4** Рече Никодим Њему: Како се може човек по обичају јеврејског чишћења, који узимаху по родити кад је стар? Еда ли може по други пут ући у два или по три ведра. **7** Рече им Исус: Напуните утробу матере своје и родити се? **5** Одговори Исус: судове воде. И напунише их до врха. **8** И рече им: Заиста, заиста ти кажем: ако се ко не роди водом Захватите сад и носите куму. И однесоше. **9** А кад и Духом, не може ући у царство Божије. **6** Шта је окуси кум од вина које је постало од воде, и не рођено од тела, тело је; а шта је рођено од Духа, знаше откуда је (а слуге знаху које су захватиле дух је. **7** Не чуди се што ти рекох; ваља вам се воду), зовну кум женика, **10** И рече му: Сваки човек наново родити. **8** Дух дише где хоће, и глас његов најпре добро вино износи, а кад се опију онда чујеш, а не знаш откуда долази и куда иде; тако рђавије; а ти си чувао добро вино досле. **11** Ово је сваки човек који је рођен од Духа. **9** Одговори учници Исус почетак чудесима у Кани галилејској, и Никодим и рече My: Како може то бити? **10** Исус показа славу своју; и ученици Његови вероваше одговори и рече му: Ти си учитељ Израиљев, и то Га. **12** Потом сиђе у Капернаум, Он и мати Његова, ли не знаш? **11** Заиста, заиста ти кажем да ми и браћа Његова, и ученици Његови, и онде стајаше говоримо шта знамо, и сведочимо шта видесмо, и не много дана. **13** И близу беше пасха јеврејска, и сведочанство наше не примате. **12** Кад вам казах изиђе Исус у Јерусалим. **14** И нађе у цркви где земаљско па не верујете, како ћете веровати ако седе они што продаваху волове и овце и голубове, вам кажем небеско? **13** И нико се не попе на небо и који новце мењању. **15** И начинивши бич од осим који сиђе с неба, Син човечији који је на небу. узица, изгна све из цркве, и овце и волове; и **14** И као што Мојсије подигне змију у пустини, тако мењачима просу новце и столове испремета; **16** треба Син човечији да се подигне. **15** Да ниједан И рече онима што продаваху голубове: Носите који Га верује не погине, него да има живот вечни: то одавде, и не чините од дома Оца мог дом (*aiōnios g166*) **16** Јер Богу тако омиле свет да је и трговачки. **17** А ученици се Његови опоменуше да Сина свог Јединородног дао, да ниједан који Га у писму стоји: Ревност за кућу Твоју изједе ме. **18** верује не погине, него да има живот вечни. (*aiōnios* А Јевреји одговарајући рекоше My: Какав нам знак **166**) **17** Јер Бог не послала Сина свог на свет да показујеш, да то можеш чинити? **19** Исус одговори суди свету, него да се свет спасе кроза Џ. **18** и рече им: Развалите ову цркву, и за три дана ћу је Који Њега верује не суди ми се, а који не верује подигнути. **20** А Јевреји рекоше: Четрдесет и шест већ је осуђен, јер не верова у име Јединородног година грађена је ова црква, а ти за три дана да је Сина Божијег. **19** А суд је овај што видело дође на подигнеш? **21** А Он говораше за цркву тела свог. свет, и људима омиле већма тама неголи видело; **22** А кад уста из мртвих, опоменуше се ученици јер њихова дела беху зла. **20** Јер сваки који зло Његови да ово говораше, и вероваше писму и чини mrзи на на видело и не иде к виделу да не речи коју рече Исус. **23** А кад беше у Јерусалиму покарају дела Његова, јер су зла. **21** А ко истину на празник пасхе, многи вероваше у име Његово, чини иде к виделу, да се виде дела Његова, јер су видели чудеса Његова која чињаше. **24** Али Исус у Богу учињена. **22** А потом дође Исус и ученици не повериаваше им себе; јер их све знаше, **25** И Његови у јудејску земљу, и онде живљаше с њима не требаше My да ко сведочи за човека; јер сам и крштаваше. **23** А Јован крштаваше у Енону близу знаше шта беше у човеку. **24** Али Јован бачен у Салима, јер онде беше много воде; и долажаху те их крштаваше. **24** Јер још не беше Јован бачен у

тамницу. 25 Тада постаде распра међу ученицима воде опет ће ожеднети; 14 А који пије од воде коју Јованом и Јеврејима око чишћења. 26 И дођоше ћу му ја дати неће ожеднети довека; него вода к Јовану и рекоше му: Рави! Онај што беше с што ћу му ја дати биће у њему извор воде која тобом преко Јордана, за кога си ти сведочио, ево тече у живот вечни. (aiōn g165, aiōnios g166) 15 Рече он крштава, и сви иду к њему. 27 Јован одговори и Му жена: Господе! Дај ми те воде да не жедним рече: Не може човек ништа примити ако му не нити да долазим овамо на воду. 16 Рече јој Исус: буде дано с неба. 28 Ви сами мени сведочите да Иди зовни мужа свог, и дођи овамо. 17 Одговори рекох: Ја нисам Христос, него сам послан пред жена и рече Му: Немам мужа. Рече јој Исус: Добро њим. 29 Ко има невесту женик је, а пријатељ си казала: Немам мужа; 18 Јер си пет мужева жеников стоји и слуша га, и радошћу радује се имала, и сад кога имаш није ти муж; то си право гласу жениковом. Ова дакле радост моја испуни казала. 19 Рече Му жена: Господе! Видим да си се. 30 Онај треба да расте, а ја да се умањујем. 31 ти пророк. 20 Оци наши молише се Богу на овој Који одозго долази над свима је; који је са земље гори, а ви кажете да је у Јерусалиму место где од земље је, и говори од земље; који долази се треба молити. 21 Рече јој Исус: Жено! Веруј неба над свима је. 32 И шта виде и чу оно сведочи; ми да иде време кад се нећете молити Оцу ни на и сведочанство Његово нико не прима. 33 Који овој гори ни у Јерусалиму. 22 Ви не знаете чему прими Његово сведочанство, потврди да је Бог се молите; а ми знамо чему се молимо: јер је истинит. 34 Јер кога Бог послала, онај речи Божије спасење од Јевреја. 23 Али иде време, и већ је говори: јер Бог Духа не даје на меру. 35 Јер Отац љуби Сина, и све даде у руке Његове. 36 Ко верује Сина, има живот вечни; а ко не верује Сина, неће видети живот, него гнев Божји остаје на њему.

(aiōnios g166)

4 Кад разуме, дакле, Господ да су чули фарисеји да Исус више ученика добија и крштава него Јован 2 (Исус пак сам не крштаваше него ученици Његови), 3 Остави Јudeју, и отиде опет у Галилеју. 4 А вальао Му је проћи кроз Самарију. 5 Тако дође у град самаријски који се зове Сихар, близу села које даде Јаков Јосифу, сину свом. 6 А онде беше извор Јаковљев; и Исус умoran од пута сећаше на извору; а беше око шестог сахата. 7 Дође жена Самарјанка да захвати воде; рече јој Исус; дај ми да пијем. 8 (Јер ученици Његови беху отишли у град да купе јела.) 9 Рече Му жена Самарјанка; како ти, Јеврејин будући, можеш искати од мене, жене Самарјанке, да пијеш? Јер се Јевреји не мешају са Самарјанима. 10 Одговори Исус и рече јој: Да ти знаш дар Божји, и ко је тај који ти говори: Дај ми да пијем, ти би искала у Њега и дао би ти воду живу. 11 Рече Му жена: Господе! Ни захватити немаш чим, а студенац је дубок; одакле ћеш дакле узети воду живу? 12 Еда ли си ти већи од нашег оца Јакова, који нам даде овај студенац, и он из њега пијаше и синови Његови и стока Његова? 13 Одговори исус и рече јој: Сваки који пије од ове

многи од Самарјана вероваше Га за беседу жене узми одар свој и ходи. 9 И одмах оздрави човек, и која сведочаше: Каза ми све што сам учинила. 10 узејши одар свој хоћаше. А тај дан беше субота. Кад дођоше, дакле, Самарјани к Њему, мольаху Га 11 Тада говораху Јевреји ономе што оздрави: да би остао код њих; и онде оста два дана. 12 И Данас је субота и не ваља ти одра носити. 13 А много их више верова за Његову беседу. 14 А жени он им одговори: Који ме исцели он ми рече: Узми говораху: Сад не верујемо више за твоју беседу, одар свој и ходи. 15 А они га запиташе: Ко је тај јер сами чусмо и познасмо да је Овај заиста спас човек који ти рече: Узми одар свој и ходи? 16 А свету, Христос. 17 А после два дана изиђе оданде, исцељени не знаше ко је; јер се Исус уклони, јер и отиде у Галилеју: 18 Јер сам Исус сведочаше да људства много беше на месту. 19 А потом га нађе пророк на својој постојбини нема части. 20 А кад Исус у цркви и рече му: Ето си здрав, више не дође у Галилеју, примиште Га Галилејци који беху грешни, да ти не буде горе. 21 А човек отиде и каза видели све што учини у Јерусалиму на празник, Јеврејима да је оно Исус који га исцели. 22 И зато јер и они идоше на празник. 23 Дође пак Исус гоњаху Јевреји Исуса, и гледају да Га убију, јер опет у Кану галилејском, где претвори воду у вино. чињаше то у суботу. 24 А Исус им одговараше: И беше неки царев човек чији син боловаше у Отац мој досле чини, и ја чиним. 25 И зато још Капернауму. 26 Овај чувши да Исус дође из Јудеје више гледају Јевреји да Га убију што не само у Галилеју, дође к Њему и мольаше Га да сиђе квараше суботу него и Оцем својим називаше Бога и да му исцели сина; јер беше на сарпти. 27 И и грађаше се једнак Богу. 28 А Исус одговарајући рече му Исус: Ако не видите знака и чудеса, не рече им: Заиста, заиста вам кажем: Син не може верујете. 29 Рече Му царев човек: Господе! Сиђи ништа чинити сам од себе него шта види да Отац док није умрло дете моје. 30 Рече му Исус: Иди, чини; јер шта Он чини оно и Син чини онако; 31 Јер син је твој здрав. И верова човек речи коју му рече Отац Сина љуби, и све Му показаје што сам чини; Исус, и пође. 32 И одмах кад он силажаше, гле, и показаће Му већа дела од ових да се ви чудите. сретоше га слуге његове и јавише му говорећи: 33 Јер као што Отац подиже мртве и оживљује, Син је твој здрав. 34 Тада разуме отац да беше онај сахат у који тако и Син које хоће оживљује. 35 Јер Отац не му лакше би; и казаше му: Јуче у седмом сахату пусти га грозница. 36 Тада разуме отац да беше онај сахат у који му рече Исус: Син је твој здрав. И верова он и сва кућа његова. 37 Ово опет друго чудо учини Исус кад дође из Јудеје у Галилеју.

5 А потом беше празник јеврејски, и изиђе Исус у Јерусалим. 2 У Јерусалиму, пак, код Овчијих врата има бања, која се зове јеврејски Витезда, и око ње пет покривених тремова, з У којима лежаше мноштво болесника, слепих, хромих, сувих, који чекају да се заљуја вода; 3 Јер анђео Господњи силажаше у одређено време у бању и мућаше воду; и који најпре улажаше пошто се замути вода, оздрављаше, макар каква болест да је на њему. 4 А онде беше један човек који тридесет и осам година беше болестан. 5 Кад виде Исус овог где лежи, и разуме да је већ одавно болестан, рече му: Хоћеш ли да будеш здрав? 6 Одговори Му болесни: Да, Господе; али немам човека да ме спусти у бању кад се замути вода; а док ја дођем други сиђе пре мене. 7 Рече му Исус: Устани,

Сина не поштује Оца који Га је послao. 24 Заиста, заиста вам кажем: Ко моју реч слуша и верује

Онаме који је мене послao, има живот вечни, и не долази на суд, него је прешао из смрти у живот.

(*aiōnios g166*) 25 Заиста, заиста вам кажем: Иде час и већ је настao, кад ће мртви чути глас Сина Божијег, и чувши оживети. 26 Јер као што Отац има живот у себи, тако даде и Сину да има живот у себи; 27 И даде Му власт да и суд чини, јер је Син човечији. 28 Не дивите се овоме, јер иде час у који ће сви који су у гробовима чути глас Сина Божијег, 29 И изићи ће који су чинили добро у вакрсење живота, а који су чинили зло у вакрсење суда. 30 Ја не могу ништа чинити сам од себе; како чујем онако судим, и суд је мој праведан; јер не тражим воље своје него вољу Оца који ме је послao. 31 Ако ја сведочим за себе, сведочанство моје није истинито. 32 Има други који сведочи за мене; и знам да је истинито сведочанство што сведочи

за мене. 33 Ви посласте к Јовану, и посведочи се наситише, рече ученицима својим: Скупите вам за истину; 34 А ја не примам сведочанства комаде што претекоше да ништа не пропадне. 13 од човека, него ово говорим да се ви спасете. И скупише, и напунише дванаест котарица комада 35 Он беше видело које гораше и светљаше, а од пет хлебова јечмених што претече иза оних што ви се хтесте мало времена радовати његовом су јели. 14 А људи видевши чудо које учини Исус светљењу. 36 Али ја имам сведочанство веће од говораху: Ово је заиста онај пророк који треба да Јованова; јер послови које ми даде Отац да их дође на свет. 15 А кад разуме Исус да хоће да дођу свршим, ови послови које ја радим сведоче за да Га ухвате и да Га учине царем, отиде опет у гору мене да ме Отац после. 37 И Отац који ме послал сам. 16 А кад би увече сиђоше ученици Његови на сам сведочи за мене. Ни глас Његов кад чусте ни море, 17 И уђоше у лађу, и пођоше преко мора у лице Његово видесте. 38 И реч Његову немате у Капернаум. И већ се беше смркло, а Исус не беше себи да стоји; јер ви не верујете Ономе кога Он дошао к њима. 18 А море се подизаше од великог послала. 39 Прегледајте писма, јер ви мислите да имате у њима живот вечни; и она сведоче за мене. 40 И нећете да дођете к мени да имате живот. 41 Ја не примам славе од људи. 42 Него 20 А Он им рече: Ја сам; не бојте се. 21 Онда Га с вас познајем да љубави Божије немате у себи. радошћу узеше у лађу; и одмах лађа би на земљи 43 Ја дођох у име Оца свог и не примате ме; ако у коју иђаху. 22 Сутрадан, пак, народ који стајаше други дође у име своје, њега ћете примити. 44 Како преко мора кад виде да лађе друге не беше онде ви можете веровати кад примате славу један од осим оне једне што у њу уђоше ученици Његови, и другог, а славе која је од јединог Бога не тражите? да не уђе Исус с ученицима својим у лађу него 45 Не мислите да ћу вас тужити Оцу; има који вас сами ученици Његови отидоше, 23 А друге лађе из тужи, Мојсије, у кога се ви уздате. 46 Јер да сте Тиверијаде дођоше близу оног места где једоше веровали Мојсију тако бисте веровали и мени; јер хлеб кад Господ даде хвалу, 24 Кад виде народ да он писа за мене. 47 А кад његовим писмима не Иисуса не беше онде ни ученика Његових, уђоше верујете како ћете веровати мојим речима?

6 Потом отиде Исус преко мора галилејског код Тиверијаде. 2 И за Њим иђаше мноштво народа, јер виђаху чудеса Његова која чињаше на болесницима. 3 А Исус изиђе на гору, и онде сеђаше са ученицима својим. 4 А беше близу пасха, празник јеврејски, дакле, Исус очи, и видевши да мноштво народа иде к Њему, рече Филипу: Где ћемо купити хлеба да ови једу? 6 А ово говораше кушајући га, јер сам знаше шта ће чинити. 7 Одговори Му Филип: Двеста гроша хлеба није доста да сваком од њих по мало допадне. 8 Рече Му један од ученика Његових, Андрија, брат Симона Петра: 9 Овде има једно момче које има пет хлебова јечмених и две рибе; али шта је то на толики свет! 10 А Исус рече: Посадите људе. А беше траве много на ономе месту. Посади се дакле људи на број око пет хиљада. 11 А Исус узвеши оне хлебове, и давши хвалу, даде ученицима, а ученици онима који беху посађени; тако и од риба колико хтеше. 12 И кад

Тиверијаде дођоше близу оног места где једоше хлеб кад Господ даде хвалу, 24 Кад виде народ да Иисуса не беше онде ни ученика Његових, уђоше и они у лађе, и дођоше у Капернаум да траже Исуса. 25 И нашавши Га преко мора рекоше Му: Рави! Кад си дошао овамо? 26 Исус им одговори и рече: Заиста, заиста вам кажем: не тражите ме што чудеса видесте, него што једосте хлеба и наситисте се. 27 Старајте се не за јело које пролази, него за јело које остаје за вечни живот, које ће вам дати Син човечији, јер овог потврди Отац Бог. (aiōnios g166) 28 А они Му рекоше: Шта ћемо чинити да радимо дела Божија? 29 Одговори Исус и рече им: Ово је дело Божије да верујете оног кога Он послал. 30 А они Му рекоше: Какав дакле ти показујеш знак да видимо и да верујемо? Шта радиш ти? 31 Очеви наши једоше ману у пустињи, као што је написано: Хлеб с неба даде им да једу. 32 Тада им рече Исус: Заиста, заиста вам кажем: Мојсије не даде вама хлеб с неба, него вам Отац мој даје хлеб истинити с неба; 33 Јер је хлеб Божији онај који силази с неба и даје живот свету. 34 Тада Му рекоše: Господе! Дај нам свагда тај хлеб. 35 А Исус им рече: Ја сам хлеб живота:

Који мени долази неће огладнети, и који мене Иисус знајући у себи да ученици Његови вичу на верује неће никад ожеднети. 36 Него вам казах да то, рече им: Зар вас ово саблажњава? 62 А кад ме и видесте и не верујете. 37 Све што мени даје видите Сина човечијег да одлази горе где је пре Отац к мени ће доћи; и који долази к мени нећу био? 63 Дух је оно што оживљава; тело не помаже га истерати напоље. 38 Јер сиђох с неба не да ништа. Речи које вам ја рекох дух су и живот су. чиним вољу своју, него вољу Оца који ме посла. 64 Али имају неки међу вами који не верују. Јер 39 А ово је воља Оца који ме посла да од оног што знаше Иисус од почетка који су што не верују, и ко ми даде ништа не изгубим, него да га ваксрснем ће Га издати. 65 И рече: Зато вам рекох да нико не у последњи дан. 40 А ово је воља Оног који ме посла да сваки који види Сина и верује Га има живот вечни; и ја ћу га ваксрснути у последњи дан. (aiōnios g166) 41 Тада викаху Јевреји на Њега што рече: Ја сам хлеб који сиђе с неба. 42 И говораху: Није ли ово Иисус, син Јосифов, коме ми зnamо оца и матер? Како дакле он говори: Ја сиђох с неба? 43 Онда Иисус одговори и рече им: Не вичите међу собом. 44 Нико не може доћи к мени ако га не довуче Отац који ме посла; и ја ћу га ваксрснути у последњи дан. 45 У пророцима стоји написано: и биће сви научени од Бога. Сваки који чује од Оца и научи, доћи ће к мени. 46 Не да је ко видео Оца осим Оног који је од Бога: Он виде Оца. 47 Заиста, заиста вам кажем: који верује мене има живот вечни. (aiōnios g166) 48 Ја сам Хлеб живота. 49 Очеви ваши једоше ману у пустињи, и помреше. 50 Ово је хлеб који силази с неба: да који од Њега једе не умре. 51 Ја сам хлеб живи који сиђе с неба; који једе од овог хлеба живеће вавек; и хлеб који ћу ја дати тело је моје, које ћу дати за живот света. (aiōn g165) 52 А Јевреји се препираху међу собом говорећи: Како може овај дати нама тело своје да једемо? 53 А Иисус им рече: Заиста, заиста вам кажем: ако не једете тело Сина човечијег и не пијете крв Његову, нећете имати живот у себи. 54 Који једе моје тело и пије моју крв има живот вечни, и ја ћу га ваксрснути у последњи дан: (aiōnios g166) 55 Јер је тело моје право јело и крв моја право пиће. 56 Који једе моје тело и пије моју крв стоји у мени и ја у њему. 57 Као што ме посла живи Отац, и ја живим Оца ради; и који једе мене и он ће живети мене ради. 58 Ово је хлеб који сиђе с неба: не као што ваши очеви једоше ману, и помреше; који једе хлеб овај живеће вавек. (aiōn g165) 59 Ово рече у зборници кад учаше у Капернауму. 60 Тада многи од ученика Његових који слушаху рекоше: Ово је тврда беседа! Ко је може слушати? 61 А

Иисус знајући у себи да ученици Његови вичу на верује неће никад ожеднети. 62 А кад ме и видесте и не верујете. 63 Дух је оно што оживљава; тело не помаже га истерати напоље. 64 Али имају неки међу вами који не верују. Јер 65 И рече: Зато вам рекох да нико не може доћи к мени ако му не буде дано од Оца мог. 66 Од тада многи од ученика Његових отидоше натраг, и више не иђаху с Њим. 67 А Иисус рече дванаесторици: Да нећете и ви отићи? 68 Тада Му одговори Симон Петар: Господе! Кome ћemo ићi? Ти имаш речи вечног живота. (aiōnios g166) 69 И ми веровасмо и познасмо да си Ти Христос, Син Бога Живога. 70 Иисус им одговори: Не изабрах ли ја вас дванаесторицу, и један је од вас ѡаво? 71 А говораше за Јуду Симонова Искариота, јер Га он хтеде издати, и беше један од дванаесторице.

7 И потом хоћаше Иисус по Галилеји; јер по Јудеји не хтеде да ходи, јер гледаху Јевреји да Га убију. 2 Беше пак близу празник јеврејски, грађење сеница. 3 Тада Му рекоше браћа Његова: Изиђи одавде и иди у Јудеју, да и ученици Твоји виде дела која чиниш; 4 Јер нико не чини шта тајно, а сам тражи да је познат. Ако то чиниш јави себе свету. 5 Јер ни браћа Његова не веровашу Га. 6 Тада им рече Иисус: Време моје још није дошло, а време је ваше свагда готово. 7 Не може свет mrзeti на вас: а на мене mrзи, јер ја сведочим за њ да су дела његова зла. 8 Ви изиђите на празник овај: ја још нећу изићи на празник овај, јер се моје време још није навршило. 9 Рекавши им ово оста у Галилеји. 10 А кад изиђоше браћа Његова на празник, тада и сам изиђе, не јавно него као тајно. 11 А Јевреји Га тражаху на празник и говораху: Где је он? 12 И беху за Њ многе распре у народу: једни говораху да је добар, а други: Није, него вара народ. 13 Али нико не говораше јавно за Њ од страха јеврејског. 14 Али одмах у половини празника изиђе Иисус у цркву и учаше. 15 И дивљаху се Јевреји говорећи: Како овај зна књиге, а није се учио? 16 Тада им одговори Иисус и рече: Моја наука није моја, него Оног који ме је послао. 17 Ко хоће Његову вољу творити, разумеће је ли ова наука од Бога или ја сам од себе говорим. 18 Који говори сам од себе,

славу своју тражи; а ко тражи славу оног који га је послao, он је истинит и у њему нема неправде. **19** доћи? **42** Не каза ли писмо да ће Христос доћи од Него даје ли Мојсије вама закон и нико од вас не семена Давидовог, и из села Витлејема одакле живи по закону? Зашто тражите да ме убијете? беше Давид? **43** Тако распра постаде у народу **20** Одговори народ и рече: Је ли ђаво у теби? Њега ради. **44** А неки од њих хтеше да Га ухвate; Ко тражи да те убије? **21** Одговори Исус и рече али нико не метну руку на Њ. **45** Дођоше пак слуге им: Једно дело учиних и сви се дивите томе. **22** ка главарима свештеничким и фарисејима; и они Мојсије вам даде да се обрезујете (не као да је им рекоше: Зашто га не доведосте? **46** А слуге од Мојсија него од отаца); и у суботу обрезујете одговорише: Никад човек није тако говорио као човека. **23** Ако се човек у суботу обрезује да се овај човек. **47** Тада им одговорише фарисеји: Зар не поквари закон Мојсијев, срдите ли се на мене се и ви преваристе? **48** Верова ли га ко од кнезова што свега човека исцелих у суботу? **24** Не гледајте или од фарисеја? **49** Него народ овај, који не зна ко је ко кад судите, него праведан суд судите. **25** закон, проклет је. **50** Рече им Никодим што долази Тада говораху неки од Јерусалимљана: Није ли к Њему ноћу, који беше један од њих: **51** Еда ли то онај ког траже да убију? **26** И гле, како говори закон наш суди човеку докле га најпре не саслуша слободно и ништа му не веле: Да не дознаше и дозна шта чини? **52** Одговорише му и рекоше: наши кнезови да је он заиста Христос? **27** Али Ниси ли и ти из Галилеје? Разгледај и види да овог знамо откуда је; а Христос кад дође, нико пророк из Галилеје не долази. **53** И отидоше сваки својој кући.

учећи и рече: и мене познајете и знате откуда сам; и сам од себе не дођох, него има Истинити који ме послала, ког ви не знате. **29** Ја Га знам, јер сам од Њега и Он ме послала. **30** Тада гледају да Га ухвate; и нико не метну на Њ руке, јер још не беше дошао час Његов. **31** А од народа многи Га вероваше, и говораху: Кад дође Христос еда ли ће више чудеса чинити него Овај што чини? **32** Чуше фарисеји од народа такав говор за Њега, и послаше фарисеји и главари свештенички слуге да Га ухвate. **33** Тада рече Исус: Још сам мало времена с вама, па идем к Ономе који ме послала. **34** Тражићете ме и нећете ме наћи; и где сам ја ви не можете доћи. **35** А Јевреји рекоше међу собом: Куда ће овај ићи да га ми не нађемо? Неће ли ићи међу растркане Грке, и Грке учити? **36** Шта значи ова реч што рече: Тражићете ме и нећете ме наћи; и где сам ја ви не можете доћи? **37** А у последњи велики дан празника стајаше Исус и викаше говорећи: Ко је жедан нека дође к мени и пије. **38** Који ме верује, као што писмо рече, из његова тела потећи ће реке живе воде. **39** А ово рече за Духа ког после примиште они који верују у име Његово: јер Дух Свети још не беше на њима, јер Исус још не беше прослављен. **40** А многи од народа чувши ове речи говораху: Ово је заиста пророк. **41** Други говораху: Ово је Христос.

8 А Исус отиде на гору Маслинску. **2** А ујутру опет дође у цркву, и сав народ иђаше к Њему; и седавши учаше их. **3** А књижевници и фарисеји доведоше к Њему жену ухваћену у прелъуби, и поставивши је на среду **4** Рекоше Му: Учитељу! Ова је жена ухваћена сад у прелъуби; **5** А Мојсије нам у закону заповеди да такве камењем убијамо; а ти шта велиш? **6** Ово, пак, рекоше кушајући Га да би Га имали за шта окривити. А Исус саже се доле и писаше прстом по земљи (не гледајући на њих). **7** А кад Га једнако питаху, исправи се и рече им: Који је међу вама без греха нека најпре баци камен на њу. **8** Па се опет саже доле и писаше по земљи. **9** А кад они то чуше, и покарани будући од своје савести излажаху један за другим почевши од старешина до последњих; и оста Исус сам и жена стојећи на среди. **10** А кад се Исус исправи, и не видевши ни једног до саму жену, рече јој: Жено! Где су они што те тужаху? Ниједан те не осуди? **11** А она рече: Ниједан, Господе! А Исус јој рече: Ниједан те не осуђујем, иди, и одселе више не греши. **12** Исус им, пак, опет рече: Ја сам видело свету: ко иде за мном неће ходити по тами, него ће имати видело живота. **13** Тада Му рекоше фарисеји: Ти сам за себе сведочиш: сведочанство твоје није истинито. **14** Исус одговори и рече им: Ако ја сведочим сам за себе истинито је сведочанство

моје: јер знам откуда дођох и куда идем; а ви не рекоше Му: Отац је наш Авраам. Исус им рече: знате откуда долазим и куда идем. 15 Ви судите Кад бисте ви били деца Авраамова, чинили бисте по телу, ја не судим никоме. 16 И ако судим ја, дела Авраамова. 40 А сад гледате мене да убијете, суд је мој прав: јер нисам сам, него ја и Отац који човека који вам истину казах коју чух од Бога: Тако ме послала. 17 А и у закону вашем стоји написано Авраам није чинио. 41 Ви чините дела оца свог: да је сведочанство двојице лјуди истинито. 18 Ја Тада Му рекоше: Ми нисмо рођени од курварства: сам који сведочим сам за себе, и сведочи за мене једног Оца имамо, Бога. 42 А Исус им рече: Кад би Отац који ме послала. 19 Тада Му говораху: Где је Бог био ваш Отац, лубили бисте мене; јер ја од отац твој? Исус одговори: Ни мене знате ни Оца Бога изиђох и дођох; јер не дођох сам од себе, мог; кад бисте знали мене, знали бисте и Оца него ме Он послала. 43 Зашто не разумете говор мог. 20 Ове речи рече Исус код хазне Божије кад мој? Јер не можете речи моје да слушате. 44 Ваш учаше у цркви; и нико Га не ухвати, јер још не је отац ѡаво; и сласти оца свог хоћете да чините: беше дошао час Његов. 21 А Исус им опет рече: Ја он је крвник лјудски од почетка, и не стоји на идем, и тражићете ме; и помрећете у свом греху; истини; јер нема истину у њему; кад говори лаж, кад ја идем ви не можете доћи. 22 Тада рекоше своје говори: јер је лажа и отац лажи. 45 А мени не Јевреји: Да се неће сам убити, што говори: Куд ја верујете, јер ја истину говорим. 46 Који ме од вас идем ви не можете доћи? 23 И рече им: Ви сте од кори за грех? Ако ли истину говорим, зашто ми ви никаких, ја сам од виших; ви сте од овог света, ја не верујете? 47 Ко је од Бога речи Божије слуша; нисам од овог света. 24 Тако вам казах да ћете зато ви не слушате, јер нисте од Бога. 48 Тада помрети у гресима својим; јер ако не узверујете да одговорише Јевреји и рекоше Му: Не говоримо сам ја, помрећете у гресима својим. 25 Тада Му ли ми право да си ти Самарјанин, и да је ѡаво говораху: Ко си ти? И рече им Исус: Почетак, како у теби. 49 Исус одговори: У мени ѡавола нема, вам и кажем. 26 Много имам за вас говорити и него поштујем Оца свог; а ви мене срамотите. 50 судити; или Онај који ме послала истинит је, и ја оно А ја не тражим славе своје; има који тражи и суди. говорим свету што чух од Њега. 27 Не разумеше, 51 Заиста, заиста вам кажем: ко одржи реч моју дакле, да им говораше за Оца. 28 А Исус им рече: неће видети смрт довека. (aiōn g165) 52 Тада Му Кад подигнете Сина човечијег, онда ћете дознати рекоше Јевреји: Сад видесмо да је ѡаво у теби: да сам ја, и да ништа сам од себе не чиним; него Авраам умре и пророци, а ти говориш: Ко одржи како ме научи Отац мој онако говорим. 29 И Онај реч моју неће окусити смрт довека. (aiōn g165) 53 који ме послала са мном је. Не остави Отац мене Еда ли си ти већи од оца нашег Авраама, који самог; јер ја свагда чиним шта је Њему угодно. 30 умре? И пророци помреще: ко се ти сам градиш? Кад ово говораше, многи Га вероваше. 31 Тада 54 Исус одговори: Ако се ја сам славим, слава је Исус говораше оним Јеврејима који Му вероваше: моја ништа: Отац је мој који ме слави, за ког ви Ако ви останете на мојој беседи, заиста ћете бити говорите да је ваш Бог. 55 И не познајете Га, а ја ученици моји, 32 И познаћете истину, и истина ће Га знам; и ако кажем да Га не знам бићу лажа као вас избавити. 33 Одговорише и рекоше Му: Ми ви. Него Га знам, и реч Његову држим. 56 Авраам, смо семе Авраамово, и никоме нисмо робовали отац ваш, био је рад да види дан мој; и виде, и никад; како ти говориш да ћемо се избавити? 34 обрадова се. 57 Тада Му рекоше Јевреји: Још ти Исус им одговори: Заиста, заиста вам кажем да је нема педесет година, и Авраама ли си видео? 58 сваки који чини грех роб греху. 35 А роб не остаје у А Исус им рече: Заиста, заиста вам кажем: Ја сам кући вавек, син остаје вавек. (aiōn g165) 36 Ако вас, пре него се Авраам родио. 59 Тада узеше камење дакле, Син избави, заиста ћете бити избављени. да баце на Џ; а Исус се сакри, и изађе из цркве 37 Знам да сте семе Авраамово; али гледате да ме прошавши између њих и отиде тако. убијаете, јер моја беседа не може у вас да стане. 38 Ја говорим шта видех од Оца свог; и ви тако 9 И пролазећи виде човека слепог од рођења. 2 И запиташе Га ученици Његови говорећи: Рави! чините шта видесте од оца свог. 39 Одговорише и Ко сагреши, или овај или родитељи Његови, те се

роди слеп? 3 Исус одговори: Ни он сагреши ни ти учини, како отвори очи твоје? 27 Одговори им: родитељи његови, него да се јаве дела Божија. Ја вам већ казах, и не слушасте; шта ћете опет на њему. 4 Мени ваља радити дела Оног који ме слушати? Већ ако и ви хоћете ученици његови да после док је дан: дођи ће ноћ кад нико не може будете? 28 А они га укорише, и рекоше му: Ти си радити. 5 Док сам на свету видело сам свету. 6 ученик његов, а ми смо ученици Мојсијеви. 29 Ми Рекавши ово пљуну на земљу и начини као од знамо да с Мојсијем говори Бог; а овог не знамо пљувачке, и помаза калом очи слепоме, 7 И рече: откуда је 30 А човек одговори и рече им: То и јесте Иди умиј се у бањи силоамској (које значи послан). за чудо што ви не знate откуд је, а Он отвори очи Отиде, дакле, и уми се, и дође гледајући. 8 А моје. 31 А знамо да Бог не слуша грешника; него суседи и који га беху видели пре да беше слеп ако ко поштује Бога и вољу Његову твори, оног говораху: Није ли ово онај што сеђаше и прошаше? слуша. 32 Откако је света није чувено да ко отвори 9 Једни говораху: Он је; а други: Налик је на њу. А очи рођеном слепцу. (αἰῶν g165) 33 Кад Он не би био он говораше: Ја сам. 10 Тада му говораху: Како ти од Бога не би могао ништа чинити. 34 Одговорише се отворише очи? 11 Он одговори и рече: Човек и рекоше му: Ти си се родио сав у гресима, па зар који се зове Исус начини као, и помаза очи моје, и ти нас да учиш? И истераше га напоље. 35 Исус рече ми: Иди у бању силоамску и умиј се. А кад чу да га истераше напоље; и нашавши га рече му; отидох и умих се, прогледах. 12 Тада му рекоше: верујеш ли ти Сина Божијег? 36 Он одговори и Где је он? Рече: Не знам. 13 Тада га поведоше рече: Ко је, Господе, да Га верујем? 37 А Исус му к фарисејима, оног што беше некад слеп. 14 А рече: и видео си га, и који говори с тобом Га је. беше субота кад начини Исус као и отвори му очи. 38 А он рече: Верујем Господе! И поклони Му се. 15 Тада га опет питаху и фарисеји како прогледа. 39 И рече Исус: Ја дођох на суд на овај свет, да А он им рече: Као метну ми на очи, и умих се и виде који не виде, и који виде да постану слепи. видим. 16 Тада говораху неки од фарисеја: Није 40 И чуше ово неки од фарисеја који беху с њим, и овај човек од Бога јер не светкује суботе. Други рекоше Му: Еда ли смо ми слепи? 41 Рече им Исус: говораху: Како може човек грешан таква чудеса Када бисте били слепи не бисте имали греха, а чинити? И поста распра међу њима. 17 Рекоше, сад говорите да видите, тако ваш грех остаје.

дакле, опет слепцу: Шта кажеш ти за њега што ти отвори очи твоје? А он рече: Пророк је. 18 Тада Јевреји не вероваше за њега да беше слеп и прогледа, док не дозваше родитеље оног што је прогледао, 19 И запиташе их говорећи: Је ли ово ваш син за кога ви говорите да се роди слеп? Како, дакле, сад види? 20 А родитељи његови одговорише им и рекоше: Знамо да је ово син наш и да се роди слеп, 21 А како сад види не знамо: или ко му отвори очи ми не знамо; он је велики, питајте њега, нека сам каже за себе. 22 Ово рекоше родитељи његови, јер се бојају Јевреја; јер се Јевреји беху договорили да буде искључен из зборнице ко Га призна за Христа. 23 Зато рекоше родитељи његови: Он је велики, питајте њега. 24 Тада, по други пут дозваше човека који је био слеп и рекоше му: Дај Богу славу; ми знамо да је човек овај грешан. 25 А он одговори и рече: Је ли грешан не знам; само знам да ја бејах слеп, а сад видим. 26 Тада му опет рекоше: Шта

10 Заиста, заиста вам кажем: ко не улази на врата у тор овчији него прелази на другом месту он је лупеж и хајдук; 2 А који улази на врата јесте пастир овцама. 3 Њему вратар отвара, и овце глас његов слушају, и своје овце зове по имену, и изгони их; 4 И кад своје овце истера, иде пред њима, и овце иду за њим, јер познају глас његов. 5 А за туђином неће да иду, него беже од њега, јер не познају глас туђи. 6 Ову причу каза им Исус, али они не разумеше шта то беше што им каза. 7 Тада им рече Исус опет: Заиста, заиста вам кажем: ја сам врата к овцама. 8 Сви колико их год дође пре мене лупежи су и хајдуци; али их овце не послушаше. 9 Ја сам врата; ко уђе кроза ме спашће се, и ући ће и изићи ће, и пашу ће наћи. 10 Лупеж не долази низашта друго него да украде и убије и погуби; ја дођох да имају живот и изобиље. 11 Ја сам пастир добри; пастир добри душу своју полаже за овце. 12 А најамник, који није пастир, коме нису овце своје, види вука где

иде, и оставља овце, и бежи: и вук зграби овце и али им се измаче из руку. 40 И отиде опет преко раслуди их; 13 А најамник бежи, јер је најамник и Јордана на оно место где Јован пре крштаваше; и не мари за овце. 14 Ја сам пастир добри и знам оста онде. 41 И многи дођоше к Нему и говораху: своје, и моје мене знају. 15 Као што мене зна Отац Јован не учини ни једног чуда, али све што каза и ја знам Оца; и душу своју положем за овце. 16 Јован за Овог истина беше. 42 И многи вероваше И друге овце имам које нису из овог тора, и оне Га онде.

ми ваља довести; и чуће глас мој, и биће једно стадо и један пастир. 17 Зато ме Отац љуби, јер ја душу своју положем да је опет узмем. 18 Нико је не отима од мене, него је ја сам од себе положем. Власт имам положити је и власт имам узети је опет. Ову сам заповест примио од Оца свог. 19 Тада опет поста распра међу Јеврејима за ове речи. 20 Многи од њих говораху: У ъему је ѡаво, и полуdeo је; шта га слушате? 21 Други говораху: Ове речи нису лудога; зар може ѡаво слепима очи отварати? 22 А беше тада празник обновљења у Јерусалиму, и беше зима. 23 И ходаше Исус у цркви по трему Соломуновом. 24 А Јевреји Га опколише, и говораху Му: Докле ћеш мучити душе наше? Ако си ти Христос, кажи нам слободно. 25 Исус им одговори: Ја вам казах, па не верујете. Дела која творим ја у име Оца свог она сведоче за ме. 26 Али ви не верујете; јер нисте од мојих оваца, као што вам казах. 27 Овце моје слушају глас мој, и ја познајем њих, и за мном иду. 28 И ја ћу им дати живот вечни, и никад неће изгинути, и нико их неће отети из руке моје. (aiōn g165, aiōnios g166) 29 Отац мој који ми их даде већи је од свих; и нико их не може отети из руке Оца муг. 30 Ја и Отац једно смо. 31 А Јевреји опет узеше камење да Га убију. 32 Исус им одговори: Многа вам добра дела јавих од Оца свог; за које од оних дела бацате камење на ме? 33 Одговорише Му Јевреји говорећи: За добро дело не бацамо камење на те, него за хулу на Бога, што ти, човек будући, градиш се Бог. 34 Исус им одговори: Не стоји ли написано у закону вашем: Ја рекох: богови сте? 35 Ако оне назива боговима којима реч Божија би, и писмо се не може покварити; 36 Како ви говорите Оному ког Отац посвети и послала на свет: Хулу на Бога говориш, што рекох: Ја сам Син Божији? 37 Ако не творим дела Оца свог не верујте ми. 38 Ако ли творим, ако мени и не верујете, делима мојим верујте, да познате и верујете да је Отац у мени и ја у ъему. 39 Тада опет гледаху да Га ухвате;

11 Беше пак један болесник, Лазар из Витаније из села Марије и Марте, сестре ъене. 2 (А Марија, које брат Лазар боловаше, беше она што помаза Господа миром и отре ноге ъегове својом косом.) 3 Онда послаше сестре к Нему говорећи: Господе! Гле, онај који Ти је мио болестан је. 4 А кад чу Исус, рече: Ова болест није на смрт, него на славу Божију, да се прослави Син Божији с ъе. 5 А Исус љубљаше Марту и сестру ъену и Лазара. 6 А кад чу да је болестан, тада оста два дана на оном месту где беше. 7 А потом рече ученицима: Хајдемо опет у Јудеју. 8 Ученици Му рекоше: Рави! Сад Јудејци хтедоше да Те убију камењем, па опет хоћеш да идеш онамо? 9 Исус одговори: Није ли дванаест сахата у дану? Ко дању иде не спотиче се, јер види видело овог света; 10 А ко иде ноћу спотиче се, јер нема видела у ъему. 11 Ово каза, и потом им рече: Лазар, наш пријатељ, заспа; него идем да га пробудим. 12 Онда Му рекоше ученици ъегови: Господе! Ако је заспао, устаће. 13 А Исус им рече за смрт ъегову, а они мишљаху да говори за спавање сна. 14 Тада им Исус каза управо: Лазар умре. 15 И мило ми је вас ради што нисам био онамо да верујете; него хајдемо к ъему. 16 Онда Тома, који се зваше Близанац, рече ученицима: Хајдемо и ми да помремо с ъим. 17 А кад дође Исус нађе га, а он већ четири дана у гробу. 18 (А Витанија беше близу Јерусалима око петнаест поткралишта.) 19 И многи од Јудејаца беху дошли к Марти и Марији да их теше за братом ъиховим. 20 Кад Марта дакле чу да Исус иде, изађе преда ъ, а Марија сеђаше дома. 21 Онда рече Марта Исусу: Господе! Да си Ти био овде не би мој брат умро. 22 А и сад знам да шта заиштеш у Бога даће ти Бог. 23 Исус јој рече: Брат ће твој устati. 24 Марта Му рече: Знам да ће устati о васкрсењу, у последњи дан. 25 А Исус јој рече: Ја сам васкрсење и живот; који верује мене ако и умре живеће. 26 И ниједан који живи и верује мене неће умрети вавек. Верујеш ли ово? (aiōn g165) 27

Рече Му: Да, Господе! Ја веровах да си Ти Христос, ово не рече сам од себе, него, будући поглавар Син Божји који је требало да дође на свет. 28 И ово свештенички оне године, прорече да Исусу ваља рекавши отиде те зовну тајно Марију, сестру своју умрети за народ; 52 И не само за народ, него говорећи: Учитељ је дошао, и зове те. 29 А она да и расејану децу Божију скупи уједно. 53 Од кад чу, уста брзо и отиде к Њему. 30 Јер Исус још тога, дакле, дана договорише се да Га убију. 54 не беше дошао у село, него беше на оном месту А Исус више не хоћаше јавно по Јудејцима, него где Га срете Марта. 31 А Јудејци онда који беху с оданде отиде у крај близу пустиње у град по имену њом у кући и тешању је, кад видеше Марију да Јефрем, и онде хоћаше с ученицима својим. 55 А брзо уста и изиђе, пођоше за њом говорећи да иде беше близу пасха јеврејска, и многи из оног краја на гроб да плаче онамо. 32 А Марија како дође дођоше у Јерусалим пре пасхе да се очисте. 56 где беше Исус, и виде Га, паде на ноге Његове Тада тражаху Исуса, и стојећи у цркви говораху говорећи Му: Господе! Да си Ти био овде, не би међу собом: Шта мислите ви зашто не долази на умро мој брат. 33 Онда Исус кад је виде где плаче, празник? 57 А главари свештенички и фарисеји и где плачи Јудејци који дођоше с њом, згрози се у издаше заповест ако Га ко опази где је, да јави да духу, и сам постаде жалостан. 34 И рече: Где сте Га ухвате.

га метнули? Рекоше Му: Господе! Хајде да видиш. 35 Ударише сузе Исусу. 36 Онда Јудејци говораху: Гледај како га љубљаше, 37 А неки од њих рекоше: Не могаше ли овај који отвори очи слепцу учинити да и овај не умре? 38 А Исус опет се згрози у себи, и дође на гроб; а беше пећина, и камен лежаше на њој. 39 Исус рече: Узмите камен. Рече Му Марта, сестра оног што је умро: Господе! Већ смрди; јер су четири дана како је умро. 40 Исус јој рече: Не рекох ли ти да ако верујеш видећеш славу Божју? 41 Узеше, дакле, камен где лежаше мртвац; а Исус подиже очи горе, и рече: Оче! Хвала Ти што си ме услишио. 42 А ја знадох да ме свагда слушаш; него рекох народа ради који овде стоји, да верују да си ме Ти послао. 43 И ово рекавши зовну гласно: Лазаре! Изиђи напоље. 44 И изиђе мртвац обавит платном по рукама и по ногама, и лице његово убрусом повезано. Исус им рече: Разрешите га и пустите нек иде. 45 Онда многи од Јudeјаца који беху дошли к Марији и видеше шта учини Исус, вероваше Га. 46 А неки од њих отидоше к фарисејима и казаше им шта учини Исус. 47 Онда главари свештенички и фарисеји сабраше скupштину, и говораху: Шта ћемо чинити? Човек овај чини многа чудеса. 48 Ако га оставимо тако, сви ће га веровати; па ће доћи Римљани и узети нам земљу и народ. 49 А један од њих, по имену Каяфа, који оне године беше поглавар свештенички, рече им: Ви не знate ништа; 50 И не мислите да је нама боље да један човек умре за народ, неголи да народ сав пропадне. 51 А

12 А Исус пре пасхе на шест дана дође у Витанију где беше Лазар што умре, кога подиже из мртвих. 2 Онде Му, пак, зготовише вечеру, и Марта служаше, а и Лазар сеђаше с њим за трпезом; 3 А Марија узвеша литру правог нардовог многоценог мира помаза ноге Исусове, и отре косом својом ноге Његове; а кућа се напуни мириса од мира. 4 Онда рече један од ученика Његових, Јуда Симонов Искариотски, који Га после издаје: 5 Зашто се ово миро не продаде за триста гроша и не даде сиромасима? 6 А ово не рече што се стараше за сиромаше, него што беше лупеж, и имаше ковчежић, и ношаše што се меташе у њу. 7 А Исус рече: Не дирајте у њу; она је то дохранила за дан мог погреба; 8 Јер сиромаше свагда имате са собом, а мене немате свагда. 9 Разуме, пак, многи народ из Јудеје да је онде и дођоше не само Исуса ради него и да виде Лазара ког подиже из мртвих. 10 А главари свештенички договорише се да и Лазара убију; 11 Јер многи њега ради иђају из Јудеје и вероваху Исуса. 12 А сутрадан, многи од народа који беше дошао на празник, чувши да Исус иде у Јерусалим 13 Узеше гране од финика и изиђоше Му на сусрет, и викаху говорећи: Осана! Благословен који иде у име Господње, цар Израиљев. 14 А Исус нашавши магаре уседе на њу, као што је писано: 15 Не бој се кћери Сионова, ево цар твој иде седећи на магарету. 16 Али ово ученици Његови не разумеше пре: него кад се прослави Исус онда се отпоменуше да ово беше за Њега писано, и ово Му учинише.

17 А народ сведочаше који беше пре с њим кад рече Исаја кад виде славу Његову и говори за Лазара изазва из гроба и подиже га из мртвих. 18 Њега. 42 Али опет и од кнезова многи Га вероваше; Зато Га и срете народ, јер чуше да Он учини ово него ради фарисеја не признаваху, да не би били чудо. 19 А фарисеји говораху међу собом: Видите изгнани из зборнице; 43 Јер им већма омиле слава да ништа не помаже? Гле, свет иде за њим. 20 А људска него слава Божија. 44 А Исус повика и беху неки Грци који беху дошли на празник да се рече: Ко мене верује не верује мене, него Оног који моле Богу. 21 Они дакле приступише к Филипу, ме посла; 45 И ко види мене, види Оног који ме који беше из Витсаиде галилејске, и мольаху га посла. 46 Ја дођох видело на свет, да ниједан који говорећи: Господине! Ми бисмо хтели да видимо ме верује не остане у тами. 47 И ко чује моје речи Исуса. 22 Дође Филип и каза Андрији, а Андрија и не верује, ја му нећу судити; јер ја не дођох да Филип опет казаше Исусу. 23 А Исус одговори им судим свету, него да спасем свет. 48 Који се одреће говорећи: Дође час да се прослави Син човечији. мене, и не прима речи моје, има себи судију: реч 24 Заиста, заиста вам кажем: Ако зрно пшенично коју ја говорих она ће му судити у последњи дан; паднувши на земљу не умре, оно једно остане; ако 49 Јер ја од себе не говорих, него Отац који ме ли умре много рода роди; 25 Који љуби душу своју посла Он ми даде заповест шта ћу казати и шта ћу изгубиће је, а ко мрзи на душу своју на овом свету, сачуваће је за живот вечни. (aiōnios g166) 26 Ко мени говорити. 50 И знам да је заповест Његова живот служи, за мном нек иде, и где сам ја онде и слуга вечни. Шта ја дакле говорим онако говорим како што ми рече Отац. (aiōnios g166)

13 А пред празник пасхе знајући Исус да Му дође час да пређе из овог света к Оцу, како је љубио своје који беху на свету, до kraja их љуби. 2 И по вечери, кад већ ђаво беше метнуо у срце Јуди Симонову Искариотском да Га изда, 3 Знајући Исус да Му све Отац даде у руке, и да од Бога изиђе, и к Богу иде, 4 Устаде од вечере, и скиде своје хаљине, и узе убрус те се запреже; 5 Потом усу воду у умиваоницу, и поче прати ноге ученицима и отирати убрусом којим беше запрегнут. 6 Онда дође к Симону Петру, и он Му рече: Господе! Зар Ти моје ноге да опереш? 7 Иисус одговори и рече му: Шта ја чиним ти сад не знаш, али ћеш после дознати. 8 Рече Му Петар: Никад Ти нећеш оправити моје ноге. Иисус му одговори: Ако те не оперем немаш део са мном. (aiōn g165) 9 Рече Му Симон Петар: Господе! Не само ноге моје, него и руке и главу. 10 Иисус му рече: Опраном не треба до само ноге оправити, јер је сав чист; и ви сте чисти, али не сви. 11 Јер знаше издајника свог, зато рече: Нисте сви чисти. 12 А кад им оправи ноге, узе хаљине своје, и седавши опет за трпезу рече им: Знате ли шта ја учиних вама? 13 Ви зовете мене учитељем и Господом; и право велите: јер јесам. 14 Кад дакле ја оправи вами ноге, Господ и учитељ, и ви сте дужни један другом прати ноге. 15 Јер ја вам дадох углед да и ви тако чините као што ја вами разумеју, и не обрате се да их исцелим. 41 Ово

учиних. 16 Заиста, заиста вам кажем: Није слуга **14** Да се не плаши срце ваше, верујте Бога, и већи од господара свог, нити је посланик већи од мене верујте. 2 Многи су станови у кући Оца оног који га је послao. 17 Кад ово знате, благо мог. А да није тако, казао бих вам; идем да вам вама ако га извршите. 18 Не говорим за све вас, приправим место. 3 И кад отидем и приправим јер ја знам које изабрах; него да се збуде писмо: вам место, опет ћу доћи, и узећу вас к себи да и Који са мном хлеб једе подиже пету своју на ме. 19 ви будете где сам ја. 4 И када ја идем знате, и пут Сад вам кажем пре него се збуде, да кад се збуде, знате. 5 Рече My Тома: Господе! Не знамо куда верујете да сам ја. 20 Заиста, заиста вам кажем: идеш; и како можемо пут знати? 6 Исус му рече: Који прима оног кога пошаљем мене прима; а ко Ја сам пут и истина и живот; нико неће доћи к прима мене прима Оног који ме послала. 21 Рекавши Оцу до кроза ме. 7 Кад бисте мене знали онда ово Исус поста жалостан у духу, и посведочи и бисте знали и Оца мог; и одселе познајете Га, и рече: Заиста, заиста вам кажем: Један између видесте Га. 8 Рече My Филип: Господе! Покажи вас издаће ме. 22 Онда се ученици згледаху међу нам Оца и биће нам доста. 9 Исус му рече: Толико собом, и чуђаху се за кога говори. 23 А један од сам време с вама и ниси ме познао, Филип? Који ученика Његових, ког Исус љубљаше, сећаше за виде мене, виде Оца; па како ти говориш: Покажи трпезом на крилу Исусовом. 24 Онда намаже на нам Оца? 10 Зар не верујеш да сам ја у Оцу и њега Симон Петар да запита ко би то био за кога Отац у мени? Речи које вам ја говорим не говорим говори. 25 А он леже на прси Исусове и рече My: од себе; него Отац који стоји у мени Он твори Господе! Ко је то? 26 Исус одговори: Онај је коме дела. 11 Верујте мени да сам ја у Оцу и Отац у ја умочивши залогај дам. И умочивши залогај даде мени; ако ли мени не верујете, верујте ми по тим Јуди Симоновом Искариотском. 27 И по залогају делима. 12 Заиста, заиста вам кажем: који верује тада је у њега сотова. Онда му рече Исус: Шта мене, дела која ја творим и он ће творити, и већа чиниш чини брже. 28 А ово не разуме нико од ће од ових творити; јер ја идем к Оцу свом; 13 И оних што сећају за трпезом зашто му рече. 29 А шта год заиштете у Оца у име моје, оно ћу вам неки мишљаху, будући да у Јуде беше кеса, да учинити, да се прослави Отац у Сину. 14 И ако му Исус рече: Купи шта треба за празник; или шта заиштете у име моје, ја ћу учинити. 15 Ако да да шта сиромашнима. 30 А он узевши залогај имате љубав к мени, заповести моје држите. 16 И одмах изиђе; а беше ноћ. 31 Кад он изиђе, онда ја ћу умолити Оца, и даће вам другог утешитеља Исус рече: Сад се прослави Син човечији и Бог се да буде с вама вавек: (*aiōn g165*) 17 Духа истине, прослави у Њему. 32 Ако се Бог прослави у Њему, ког свет не може примити, јер Га не види нити Га и Бог ће Њега прославити у себи, и одмах ће Га познаје; а ви Га познајете, јер у вами стоји, и у прославити. 33 Дечице! Још сам мало с вами; вами ће бити. 18 Нећу вас оставити сиротне; доћи тражићете ме, и као што рекох Јudeјцима: Куда ја ћу к вама. 19 Још мало и свет мене више неће идем ви не можете доћи, и вами говорим сад. 34 видети; а ви ћете ме видети; јер ја живим, и ви Нову вам заповест дајем да љубите један другог, ћете живети. 20 У онај ћете ви дан дознати да као што ја вас љубих, да се и ви љубите међу сам ја у Оцу свом, и ви у мени, и ја у вами. 21 собом. 35 По томе ће сви познати да сте моји Ко има заповести моје и држи их, он је онај што ученици, ако будете имали љубав међу собом. 36 има љубав к мени; а који има љубав к мени имаће Рече My Симон Петар: Господе! Куда идеш? Исус к њему љубав Отац мој; и ја ћу имати љубав к му одговори: Куда ја идем не можеш сад ићи за њему, и јавићу му се сам. 22 И рече My Јуда, не мном, али ћеш после поћи за мном. 37 Петар My Искариотски: Господе! Шта је то да ћеш се нама рече: Господе! Зашто сад не могу ићи за Тобом? јавити а не свету? 23 Исус одговори и рече му: Душу ћу своју положити за Те. 38 Одговори му Ко има љубав к мени, држаће реч моју; и Отац Исус: Душу ли ћеш своју положити за ме? Заиста, мој имаће љубав к њему; и к њему ћемо доћи, и заиста ти кажем: неће петао запевати док ме се у њега ћемо се станити. 24 Који нема љубави к трипут не одрекнеш.

нега Оца који ме посла. 25 Ово вам казах док сам да шта год заиштете у Оца у име моје да вам с вами. 26 А утешитељ, Дух Свети, ког ће Отац да. 17 Ово вам заповедам да имате љубав међу послати у име моје, Он ће вас научити свему и собом. 18 Ако свет на вас узмрзи, знајте да на напоменуће вам све што вам рекох. 27 Мир вам мене омрзну пре вас. 19 Кад бисте били од света, остављам, мир свој дајем вам; не дајем вам га као онда би свет своје љубио; а како нисте од света, што свет даје, да се не плаши срце ваше и да се него вас ја од света избрах, зато мрзи на вас не боји. 28 Чусте да вам ја казах: идем и доћи ћу к свет. 20 Опомињите се речи коју вам ја рекох: није вами. Кад бисте имали љубав к мени, онда бисте слуга већи од господара свог. Ако мене изгнаше, и се обрадовали што рекох: идем к Оцу; јер је Отац вас ће изгнati; ако моју реч одржаše, и вашу ће мој већи од мене. 29 И сад вам казах, пре док се одржати. 21 Али све ће вам ово чинити за име није збило, да верујете кад се збуде. 30 Већ нећи моје, јер не познају Оног који ме посла. 22 Да много говорити с вами; јер иде кнез овог света, и у нисам био дошао и говорио им не би греха имали; мени нема ништа. 31 Него да види свет да имам а сад изговора неће имати за грех свој. 23 Који љубав к Оцу, и као што ми заповеди Отац онако мрзи на мене и на Оца мог мрзи. 24 Да нисам био и дела творио међу њима којих нико други не твори, не би греха имали; а сад и видеше, и омрзнуше на мене и на Оца мог. 25 Али да се збуде реч написана у закону њиховом: Омрзнуше на ме низашта. 26 А кад дође утешитељ, кога ћу вам послати од Оца, Дух истине, који од Оца излази, Он ће сведочити за мене. 27 А и ви ћете сведочити, јер сте од почетка са мном.

15 Ја сам прави чокот, и Отац је мој виноградар;

2 Сваку лозу на мени која не рађа рода одсечи ће је; и сваку која рађа род очистиће је да више рода роди. 3 Ви сте већ очишћени речју коју вам говорих. 4 Будите у мени и ја ћу у вама. Као што лоза не може рода родити сама од себе, ако не буде на чокоту, тако и ви ако на мени не будете. 5 Ја сам чокот а ви лозе; и који буде у мени и ја у њему он ће родити многи род; јер без мене не можете чинити ништа. 6 Ко у мени не остане избациће се напоље као лоза, и осушиће се, и скupiћe је, и у огањ бацити, и спалити. 7 Ако останете у мени и речи моје у вами остану, шта год хоћете иштите, и биће вам. 8 Тим ће се Отац мој прославити, да род многи родите; и бићете моји ученици. 9 Као што Отац има љубав к мени, и ја имам љубав к вама; будите у љубави мојој. 10 Ако заповести моје уздржите остаћете у љубави мојој, као што ја одржах заповести Оца свог и остајем у љубави Његовој. 11 Ово вам казах, да радост моја у вама остане и радост ваша се испуни. 12 Ово је заповест моја да имате љубав међу собом, као што ја имадох љубав к вама. 13 Од ове љубави нико веће нема, да ко душу своју положи за пријатеље своје. 14 Ви сте пријатељи моји ако творите шта вам ја заповедам. 15 Више вас не називам слугама; јер слуга не зна шта ради господар његов; него вас назвах пријатељима; јер вам све казах што чух од Оца свог. 16 Ви мене узети, и јавиће вам: 17 Све што има Отац моје је; не изабрасте, него ја вас избрах, и поставил вас зато рекох да ће од мог узети, и јавити вам. 18 Још да ви идете и род родите; и да ваш род остане,

16 Ово вам казах да се не саблазните. 2

Изгониће вас из зборнице; а доћи ће време кад ће сваки који вас убије мислити да Богу службу чини. 3 И ово ће чинити, јер не познаше Оца ни мене. 4 Него вам ово казах кад дође време да се опоменете овог да вам ја казах; а исправа не остане у вас, јер бејах с вами. 5 А сад идем к Ономе који ме посла, и нико ме од вас не пита: Куда идеш? 6 Него што вам ово казах жалости напуни се срце ваше. 7 Него вам ја истину говорим: боље је за вас да ја идем; јер ако ја не идем, утешитељ неће доћи к вама; ако ли идем, послату Га к вама. 8 И кад Он дође покараће свет за грех, и за правду, и за суд; 9 За грех, дакле, што не верује мене; 10 А за правду што идем к Оцу свом; и више ме нећете видети; 11 А за суд што је кнез овог света осуђен. 12 Још вам много имам казати; али сад не можете носити. 13 А кад дође Он, Дух истине, упутиће вас на сваку истину; јер неће од себе говорити, него ће говорити шта чује, и јавиће вам шта ће бити унапред. 14 Он ће ме прославити, јер ће од мог узети, и јавиће вам: 15 Све што има Отац моје је; зато рекох да ће од мог узети, и јавити вам. 16 Још мало, и нећете ме видети, и опет мало, па ћете

ме видети: јер идем к Оцу. **17** А неки од ученика прославих на земљи; посао сврших који си ми дао Његових рекоше међу собом: Шта је то што нам да радим. **5** И сад прослави Ти мене, Оче, у Тебе каже: Још мало, и нећете ме видети; и опет мало самог славом коју имадох у Тебе пре него свет па ћете ме видети; и: Ја идем к оцу? **18** Говораху, постаде. **6** Ја јавих име Твоје људима које си ми дакле: Шта је то што говори: Мало? Не знамо шта дао од света; Твоји беху па си их мени дао, и Твоју говори. **19** А Исус разуме да хтеше да Га запитај, реч одржаше. **7** Сад разумеше да је све што си ми па им рече: Зато ли се запиткујете међу собом дао од Тебе. **8** Јер речи које си дао мени дадох што рекох: Још мало и нећете ме видети, и опет им; и они примише, и познадоше истинито да од мало па ћете ме видети? **20** Заиста, заиста вам Тебе изиђох, и вероваше да си ме Ти послao. **9** Ја кажем да ћете ви заплакати и заридати, а свет се за њих молим: не молим се за (сав) свет, него ће се радовати; и ви ћете жалосни бити, али ће за оне које си ми дао, јер су Твоји. **10** И моје све је се ваша жалост окренута на радост. **21** Жена кад Твоје, и Твоје моје; и ја се прославих у њима. **11** И рађа трпи муку; јер дође час њен: али кад роди више нисам на свету, а они су на свету, а ја идем к дете, више се не опомиње жалости од радости, јер Теби. Оче Свети! Сачувай их у име своје, оне које се роди човек на свет. **22** Тако и ви, дакле, имате си ми дао, да буду једно као и ми. **12** Док бејах с сад жалост; али ћу вас опет видети, и радоваће се њима на свету, ја их чувах у име Твоје; оне које срце ваше, и вашу радост неће нико узети од вас; си ми дао сачувах, и нико од њих не погибе осим **23** И у онај дан нећете ме питати низашта. Заиста, Сина погибли, да се збуде писмо. **13** А сад к Теби заиста вам кажем да шта год узиштете у Оца у идем, и ово говорим на свету, да имају радост моју име моје, даће вам. **24** Досле не искасте ништа у испуњену у себи. **14** Ја им дадох реч Твоју; и свет име моје; иштите и примићете, да радост ваша омрзну на њих, јер нису од света, као и ја што буде испуњена. **25** Ово вам говорих у причама; нисам од света. **15** Не молим Те да их узмеш са али ће доћи време кад вам више нећу говорити у света, него да их сачуваш ода зла. **16** Од света причама, него ћу вам управо јавити за Оца. **26** У нису, као ни ја што нисам од света. **17** Освети их онај ћете дан у име моје заискати, и не велим вам истином својом: реч је Твоја истина. **18** Као што си да ћу ја умолити Оца за вас; **27** Јер сам Отац има Ти мене послao у свет, и ја њих послах у свет. **19** Ја љубав к вама као што ви имасте љубав к мени, и посвећујем себе за њих, да и они буду освећени веровасте да ја од Бога изиђох. **28** Изиђох од Оца, истином. **20** Не молим се, пак, само за њих, него и и дођох на свет; и опет остављам свет, и идем за оне који ме узверију њихове речи ради; **21** Да к Оцу. **29** Рекоше Му ученици Његови: Ето сад сви једно буду, као Ти, Оче, што си у мени и ја у управо говориш, а приче никакве не говориш. **30** Теби; да и они у нама једно буду, да и свет верује Сад знамо да све знаш, и не треба Ти да Те ко да си ме Ти послao. **22** И славу коју си ми дао ја пита. По томе верујемо да си од Бога изишао. **31** дадох њима, да буду једно као ми што смо једно. Исус им одговори: Зар сад верујете? **32** Ево иде **23** Ја у њима и Ти у мени: да буду сасвим уједно, и час, и већ је настао, да се разбегнете сваки на да позна свет да си ме Ти послao и да си имао своју страну и мене самог оставите; али нисам љубав к њима као и к мени што си љубав имао. сам, јер је Отац са мном. **33** Ово вам казах, да у **24** Оче! Хоћу да и они које си ми дао буду са мном мени мир имате. У свету ћете имати невољу; али где сам ја; да виде славу моју коју си ми дао; јер не бојте се, јер ја надвладах свет.

17 Ово говори Исус, па подиже очи своје на небо и рече: Оче! Дође час, прослави Сина свог, да и Син Твој прослави Тебе; **2** Кao што си Му дао власт над сваким телом да свему што си Му дао да живот вечни. (aiōnios g166) **3** А ово је живот вечни да познају Тебе јединог истинитог Бога, и кога си послao Исуса Христа. (aiōnios g166) **4** Ја Тебе

праведни! Свет Тебе не позна, а ја Те познах, и ови познаше да си ме Ти послao. **26** И показах им име Твоје, и показаћу: да љубав којом си мене љубио у њима буде, и ја у њима. **18** И рекавши ово Исус изиђе с ученицима својим преко потока Кедрона где беше врт, у који уђе Он и ученици Његови. **2** А Јуда,

издајник Његов, знаше оно место; јер се Исус често свезаног Кајафи, поглавару свештеничком. 25 скупљаше онде с ученицима својим. з Онда Јуда А Симон Петар стајаше и грејаше се. Онда му узе чету и од главара свештеничких и фарисеја рекоше: Да ниси и ти од ученика његових? А он момке, и дође онамо с фењерима и са свећама и се одрече и рече: Нисам. 26 Рече један од слугу оружјем. 4 А Исус знајући све што ће бити од Њега поглавара свештеничког који беше рођак ономе изиђе и рече им: Кога тражите? 5 Одговорише Му: што му Петар одсече ухо: Не видех ли ја тебе Исуса Назарећанина. Исус им рече: Ја сам. А с у врту с њим? 27 Онда се Петар опет одрече; њима стајаше и Јуда који Га издаваше. 6 А кад им и одмах петао запева. 28 А Исуса поведоше од рече: Ја сам; измакоше се натраг и попадаше на Кајафу у судницу. Али беше јутро, и они не уђоше земљу. 7 Онда их опет запита Исус: Кога тражите? у судницу да се не би опоганили, него да би могли А они рекоше: Исуса Назарећанина. 8 Исус им јести пасху. 29 Онда Пилат изађе к њима напоље одговори: Казах вам да сам ја. Ако дакле мене и рече: Какву кривицу износите на овог человека? тражите, оставите ове нек иду. 9 Да се изврши реч 30 Одговорише му и рекоше: Кад он не би био што рече: Не изгубих ни једног од оних које си ми злочинац не бисмо га предали теби. 31 А Пилат дао. 10 А Симон Петар имаше нож, па га извади и им рече: Узмите га ви и по закону свом судите удари слугу поглавара свештеничког, и одсече му му. А Јевреји му рекоше: Ми не смејмо никога десно ухо. А слузи беше име Малхо. 11 Онда рече погубити. 32 Да се збуде реч Исусова коју рече Исус Петру: Задени нож у ножнице. Чашу коју ми казујући каквом ће смрти умрети. 33 Онда уђе даде Отац зар да је не пијем? 12 А чета и војвода и Пилат опет у судницу, и дозва Исуса, и рече Му: Ти момци јеврејски ухваташе Исуса и свезаше Га, 13 си цар јудејски? 34 Исус му одговори: Говориш ли И одведоше Га најпре Ани, јер беше таст Кајафи, ти то сам од себе, или ти други казаше за мене? који беше поглавар свештеничи оне године. 14 А 35 Пилат одговори: Зар сам ја Јеврејин? Род твој и Кајафа беше онај што даде савет Јудејцима да је главари свештенички предаше те мени; шта си боље да умре један човек него народ да пропадне. учинио? 36 Исус одговори: Царство моје није од 15 За Исусом, пак, ићаше Симон Петар и други овог света; кад би било од овог света царство ученик; а ученик онај беше познат код поглавара моје, онда би слуге моје браниле да не бих био свештеничког, и уђе с Исусом у двор поглавара предан Јеврејима; али царство моје није одавде. свештеничког; 16 А Петар стајаше напољу код 37 Онда Му рече Пилат: Дакле си ти цар? Исус врата. Онда изиђе онај ученик што беше познат код одговори: Ти говориш да сам ја цар. Ја сам за то поглавара свештеничког и рече вратарици те уведе рођен, и зато дођох на свет да сведочим истину. И Петра. 17 Онда рече слушкиња вратарица Петру: сваки који је од истине слуша глас мој. 38 Рече Да ниси и ти ученик овог человека? Он рече: Нисам. Му Пилат: Шта је истина? И ово рекавши изиђе 18 А слуге и момци беху наложили огањ и стајању опет к Јеврејима, и рече им: Ја никакве кривице те се грејају, јер беше зима; а и Петар стајаше с не налазим на њему. 39 А у вас је обичај да вам њима и грејаше се. 19 Поглавар, пак, свештенички једног пустим на пасху, хоћете ли, дакле, да вам запита Исуса за ученике Његове и за Његову пустим цара јудејског? 40 Онда сви повикаше опет научу. 20 Исус му одговори: Ја говорих јавно свету, говорећи: Не овог, него Вараву. А Варава беше ја свагда учих у зборници и у цркви, где се свагда хајдук.

скупљају Јudeјци, и ништа тајно не говорих. 21 Што питаш мене? Питај оне који су слушали шта сам им говорио: ево ови знају шта сам ја говорио. 22 А кад Он ово рече, један од момака који стајању онде удари Исуса по образу, и рече: Зар тако одговараш поглавару свештеничком? 23 Исус му одговори: Ако зло рекох, докажи да је зло; ако ли добро, зашто ме бијеш? 24 И Ана посла Га

19 Тада, дакле, Пилат узе Исуса и шиба Га. 2 И војници сплетавши венац од трња метнуше Му на главу, и обукоше Му скерлетну хаљину, з И говораху: Здраво, царе јудејски! И бијају Га по образима. 4 Онда Пилат изиђе опет напоље, и рече им: Ево га изводим к вама напоље, да видите да на њему не налазим никакву кривицу. 5 А Исус изађе напоље под венце од трња и у

скрлетењо хальини. И рече им Пилат; ево човека! Војници, дакле, тако учинише. 25 А стајају код 6 А кад Га видеше главари свештенички и момци, крста Исусовог мати Његова, и сестра матере повикаше говорећи: Распни га, распни. Пилат им Његове Марија Клеопова, и Марија Магдалина. 26 рече: Узмите га ви и распните, јер ја не налазим А Исус видевши матер и ученика кога љубљаше на њему кривице. 7 Одговорише му Јевреји: Ми где стоји рече матери својој: Жено! Ето ти сина! 27 имамо закон и по закону нашем ваља да умре, Потом рече ученику: Ето ти матере! И од оног часа јер начини себе сином Божијим. 8 Кад, дакле, узе је ученик к себи. 28 Потом, знајући Исус да се Пилат чу ову реч, побоја се већма. 9 И опет уђе у већ све сврши, да се збуде писмо рече: Жедан судници, и рече Исусу: Одакле си ти? А Исус му сам. 29 Онде стајаше суд пун оцта; и они напунише не даде одговора. 10 А Пилат му рече: Зар мени сунђер оцта, и ната��нувши на трску, принесоше не говориш? Не знаш ли да имам власт распети к устима Његовим. 30 А кад прими Исус оцат те, и власт имам пустити те? 11 Исус одговори: рече: Сврши се. И приклонивши главу предаде Не би имао власти никакве нада мном кад ти не дух. 31 А будући да беше петак, па да не би тела би било дано одозго; зато онај има већи грех који остала на крсту у суботу (јер беше велики дан она ме предаде теби. 12 Од тада гледаше Пилат да субота), Јевреји молише Пилата да им пребију Га пусти. Али Јевреји викаху говорећи: Ако овог ноге, па да их скину. 32 Онда дођоше војници, и пустиш ниси пријатељ ћесару. Сваки који себе првом дакле пребише ноге, и другом распетоме с царем гради противи се ћесару. 13 Пилат, дакле, Њим. 33 А дошаоши на Исуса, кад Га видеше да чувши ову реч изведе Исуса напоље, и седе на је већ умро, не пребише му ноге; 34 Него један судијску столицу на месту које се зове Калдрма од војника прободе му ребра копљем; и одмах а јеврејски Гавата. 14 А беше петак уочи пасхе изиђе крв и вода. 35 И онај што виде посвездочи, око шестог сахата; и Пилат рече Јеврејима: Ево, и сведочанство је Његово истинито; и он зна да цар ваш. 15 А они викаху: Узми, узми, распни га. истину говори да ви верујете. 36 Јер се ово додги Пилат им рече: Зар цара вашег да разапнем? да се збуде писмо: Кост Његова да се не преломи. Одговорише главари свештенички: Ми немамо 37 И опет друго писмо говори: Погледаће Оног цара осим ћесара. 16 Тада им Га дакле предаде кога прободоше. 38 А потом Јосиф из Аrimатеје, да се разапне. А они узеше Исуса и одведоше. који беше ученик Исусов или крадом од страха 17 И носећи крст свој изиђе на место које се јеврејског, моли Пилата да узме тело Исусово, и зове Костурница а јеврејски Голгота. 18 Онде Га допусти Пилат. Онда дође и узе тело Исусово. 39 разапеше, и с Њим другу двојицу с једне и с друге А дође и Никодим, који пре долази Исусу ноћу, и стране, а Исуса у среди. 19 Пилат, пак, написа и донесе помешане смирне и алоја око сто литара. натпис и метну на крст; и беше написано: Исус 40 И узеше тело Исусово, и обавише Га платном с Назарећанин, цар јудејски. 20 И онај натпис читаше мирисима, као што је обичај у Јевреја да укопавају. многи од Јевреја; јер место беше близу града где 41 А беше близу оног места где беше разапет, разапеше Исуса; и беше написано јеврејски, грчки, врт, и у врту гроб нов, у који нико никад не беше латински. 21 А јеврејски главари свештенички метнут. 42 Онде, дакле, петка ради јеврејског, јер говораху Пилату: Не пиши: Цар јудејски, него да беше близу гроб, метнуше Исуса.

сам рече: Ја сам цар јудејски. 22 Пилат одговори: Шта писах писах. 23 А војници кад разапеше Исуса узеше Његове хальине и начинише четири дела, сваком војнику по део, и доламу; а долама не беше шивена него изаткана сва с врха до дна. 24 Онда рекоше међу собом: Да је не деремо, него да бацамо коцке за њу коме ће допasti. Да се збуде писмо које говори: Разделише хальине моје међу собом, а за доламу моју бацише коцке.

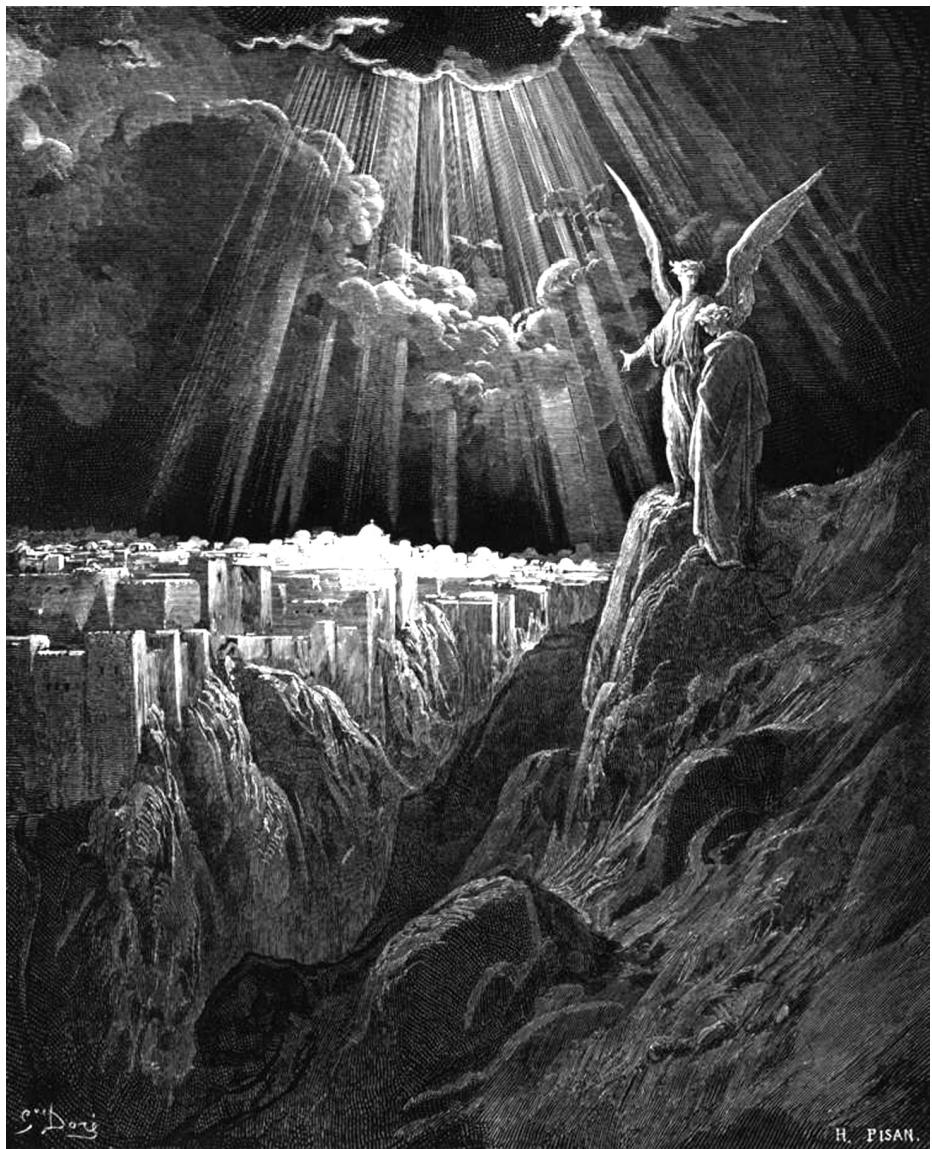
20 А у први дан недеље дође Марија Магдалина на гроб рано, још док се не беше расвануло, и виде да је камен одваљен од гроба. 2 Онда отрча, и дође к Симону Петру и к другом ученику кога љубљаше Исус, и рече им: Узеше Господа из гроба; и не знамо где Га метнуше. 3 А Петар изиђе и други ученик, и пођоше ка гробу. 4 Трчаху, пак, оба заједно, и други ученик трчаше брже од Петра, и дође пре ка гробу. 5 И надвиривши се виде

хальине где леже; али не уђе. 6 Дође, пак, Симон руке моје; и пружи руку своју и метни у ребра Петар за њим, и уђе у гроб, и виде хальине same моја, и не буди неверан него веран. 28 И одговори где леже, 7 И убрус који беше на глави Његовој Тома и рече My: Господ мој и Бог мој. 29 Исус му не с хальинама да лежи него особито савит на рече: Пошто ме виде веровао си; благо онима једном месту. 8 Тада, дакле, уђе и други ученик који не видеше и вероваше. 30 А и многа друга који најпре дође ка гробу, и виде и верова. 9 Јер чудеса учини Исус пред ученицима својим која још не знаше писма да њему ваља устати из нису писана у књизи овој. 31 А ова се написаше, мртвих. 10 Онда отидоше опет ученици кућама. 11 да верујете да Исус јесте Христос, Син Божји, и да верујући имате живот у име Његово.

кад плакаше надвири се над гроб, 12 И виде два анђела у белим хальинама где седе један чело главе а један чело ногу где беше лежало тело Исусово. 13 И рекоше јој они: Жено! Што плачеш? Рече им: Узеше Господа мог, и не знам где Га метнуше. 14 И ово рекавши обазре се натраг, и виде Исуса где стоји, и не знаше да је Исус. 15 Исус јој рече: Жено! Што плачеш? Кога тражиш? А она мислећи да је вртлар рече My: Господине! Ако си Га ти узео каки ми где си Га метнуо, и ја ћу Га узети. 16 Исус јој рече: Марија! А она обазревши се рече My: Равуни! Које значи учитељу. 17 Рече јој Исус: Не дохватај се до мене, јер се још не вратих к Оцу свом; него иди к браћи мојој, и кажи им: Враћам се к Оцу свом и Оцу вашем, и Богу свом и Богу вашем. 18 А Марија Магдалина отиде, и јави ученицима да виде Господа и каза јој ово. 19 А кад би увече, онај први дан недеље, и врата беху затворена где се беху ученици скучили од страха јеврејског, дође Исус и стаде на среду и рече им: Мир вам. 20 И ово рекавши показа им руке и ребра своја. Онда се ученици обрадоваше видевши Господа. 21 А Исус им рече опет: Мир вам; као што Отац посла мене, и ја шаљем вас. 22 И ово рекавши дуну, и рече им: Примите Дух Свети. 23 Којима оправстите грехе, оправстиће им се; и којима задржите, задржаће се. 24 А Тома, који се зове Близанац, један од дванаесторице, не беше онде са њима кад дође Исус. 25 А други му ученици говорају: Видесмо Господа. А он им рече: Док не видим на рукама Његовим рана од клина, и не метнем прста свог у ране од клина, и не метнем руке своје у ребра Његова, нећу веровати. 26 И после осам дана опет беху ученици Његови унутра, и Тома с њима. Дође Исус кад беху врата затворена, и стаде међу њима и рече: Мир вам. 27 Потом рече Томи: Пружи прст свој амо и види

21 После тога опет се јави Исус ученицима својим на мору тиверијадском. А јави се овако: 2 Беху заједно Симон Петар и Тома, који се зваше близанац, и Натанаило из Кане галилејске, и синови Зеведејеви, и друга двојица од ученика Његових. 3 Рече им Симон Петар: Идем да ловим рибу. Рекоше му: Идемо и ми с тобом. Онда изиђоше и одмах седоше у лађу, и ону ноћ не ухватише ништа. 4 А кад би јутро, стаде Исус на брегу; али ученици не познаше да је Исус. 5 А Исус им рече: Деце! Еда ли шта имате за јело? Одговориша My: Немамо. 6 А Он им рече: Баците мрежу с десне стране лађе, и наћи ћете. Онда бацаше, и већ не могаху извући је од мноштва рибе. 7 Онда ученик онај кога љубљаше Исус рече Петру: То је Господ. А Симон Петар кад чу да је Господ, запреже се кошуљом, јер беше го, и скочи у море. 8 А други ученици дођоше на лађи, јер не беше далеко од земље него око двеста лаката, вукући мрежу са рибом. 9 Кад, дакле, изиђоше на земљу, видеше огањ наложен, и на њему метнуту рибу и хлеб. 10 Исус им рече: Принесите од рибе што сад ухватисте. 11 А Симон Петар уђе и извуче мрежу на земљу пуну великих риба сто и педесет и три; и од толиког мноштва не продре се мрежа. 12 Исус им рече: Ходите обедујте. А ниједан од ученика није смео да Га пита: Ко си ти? Видећи да је Господ. 13 А дође и Исус, и узе хлеб, и даде им, тако и рибу. 14 Ово се већ трећи пут јави Исус ученицима својим пошто устаде из мртвих. 15 А кад обедоваше, рече Исус Симону Петру: Симоне Јонин! Љубиш ли ме већма него ови? Рече My: Да, Господе! Ти знаш да Те љубим. Рече му Исус: Паси јагањце моје. 16 Рече му опет другом: Симоне Јонин! Љубиш ли ме? Рече My: Да, Господе! Ти знаш да Те љубим. Рече му Исус: Паси овце моје. 17 Рече му трећом: Симоне Јонин!

Љубиш ли ме? А Петар поста жалостан што му рече трећом: Љубиш ли ме? И рече Му: Господе! Ти све знаш, Ти знаш да Те љубим. Рече му Исус: Паси овце моје. 18 Заиста, заиста ти кажем: Кад си био млад, опасивао си се сам и ходио си куд си хтео; а кад остариш, ширитеш руке своје и други ће те опасати и одвести куда нећеш. 19 А ово рече показујући каквом ће смрти прославити Бога. И рекавши ово рече му: Хајде за мном. 20 А Петар обазревши се виде где за њим иде онај ученик ког Исус љубљаше, који и на вечери леже на прси Његове и рече: Господе! Ко је тај који ће Те издати? 21 Видевши Петар овог рече Исусу: Господе! А шта ће овај? 22 Исус му рече: Ако хоћу да он остане докле ја не дођем, шта је теби до тога? Ти хајде за мном. 23 Онда изиђе ова реч међу браћом да онај ученик неће умрети: али Исус не рече њему да неће умрети, него: Ако хоћу да остане док ја не дођем, шта је теби до тога? 24 Ово је онај ученик који сведочи ово, који и написа ово: и знамо да је сведочанство његово истинито. 25 А има и друго много што учини Исус, које кад би се редом пописало, ни у сами свет, мислим, не би моглестати написањекњиге. Амин.

И ја Јован видех град свети, Јерусалим нов, где силази од Бога с неба, приправљен као невеста украшена мужу свом. И чух глас велики с неба где говори: Ево скиније Божије међу људима, и живеће с њима, и они ће бити народ Његов, и сам Бог биће с њима Бог њихов.

Откривење 21:2-3

Откривење

19 И после овог чух глас велики народ многог на небу где говори: Алилуја! Спасење и слава и част и сила Господу нашем; **2** Јер су истинити и прави судови Његови, што је осудио крву велику, која поквари земљу курварством својим, и покајао крв слугу својих од руке њене. **3** И другом рекоше: Алилуја! И дим њен излажаше ва век века. (aiōn g165) **4** И падоше двадесет и четири старешине, и четири животиње, и поклонише се Богу који сеђаше на престолу, говорећи: Амин, алилуја! **5** И глас изиђе од престола који говори: Хвалите Бога нашег све слуге Његове, и који Га се бојите, и мали и велики. **6** И чух као глас народа многог, и као глас вода многих, и као глас громова јаких, који говоре: Алилуја! Јер царује Господ Бог Сведржитељ. **7** Да се радујемо и веселимо, и да дамо славу Њему; јер дође свадба Јагњетова, и жена Његова припремила се; **8** И дано јој би да се обуче у свилу чисту и белу: јер је свила правда светих. **9** И рече ми: Напиши: Благо онима који су позвани на вечеру свадбе Јагњетове. И рече ми: Ове су речи истините Божије. **10** И паднувши пред ногама његовим поклоних му се; и рече ми: Гле, немој, ја сам слуга као и ти и браћа твоја која имају сведочанство Исусово. Богу се поклони; јер је сведочанство Исусово Дух Пророштва. **11** И видех небо отворено, и гле, коњ бео, и који сеђаше на њему зове се Веран и Истинит, и суди по правди и војује. **12** А очи су My као пламен огњени, и на глави Његовој круне многе, и имаше име написано, ког нико не зна до Он сам. **13** И беше обучен у халгину црвену од крви, и име се Његово зове: Реч Божија. **14** И војске небеске иђаха за Њим на коњима белим, обучене у свилу белу и чисту. **15** И из уста Његових изиђе мач оштар, да њиме побије незнабошце; и Он ће их пасти с палицом гвозденом; и Он гази кацу вина и срђње и гнева Бога Сведржитеља. **16** И има на халгини и на стегну свом име написано: Цар над царевима и Господар над господарима. **17** И видех једног анђела где стоји на сунцу и повика гласом великим говорећи свима птицама које лете испод неба: Дођите и скупите се на велику вечеру Божију, **18** Да једете меса од царева, и меса од војвода, и

меса од јунака, и меса од коња и од оних који седе на њима, и меса од свих слободњака и робова, и од малих и од великих. **19** И видех звер и цареве земальске и војнике њихове скупљене да се побију с Оним што седи на коњу и с војскама Његовим. **20** И би ухваћена звер, и с њом лажни пророк који учини пред њом знаке којима превари оне који примише жиг зверин и који се поклањају икони њеној: живи бише бачени обоје у језеро огњено, које гори сумпором. (Limnē Pyr g3041 g4442) **21** А остали побијени бише мачем Оног што седи на коњу, који изиђе из уста Његових: и све се птице нааситише од меса њиховог.

20 И видех анђела где силази с неба, који имаше кључ од бездана и вериге велике у руци својој. (Abyssos g12) **2** И ухвати ајдаху, стару змију, која је ћаво и сотона, и свеза је на хиљаду година, **3** И у бездан баци је, и затвори је, и запечати над њом, да више не прелашћује народе, док се не наврши хиљада година; и потом ваља да буде одрешена на мало времена. (Abyssos g12) **4** И видех престоле, и сеђају на њима, и даде им се суд, и душе исечених за сведочанство Исусово и за реч Божију, који се не поклонише звери ни икони њеној, и не примише жиг на челима својим и руци својој; и оживеше и цароваше с Христом хиљаду година. **5** А остали мртваци не оживеше, докле се не сврши хиљада година. Ово је прво васкрсење. **6** Блажен је и свет онај који има део у првом васкрсењу; над њима друга смрт нема области, него ће бити свештеници Богу и Христу, и цароваће с њим хиљаду година. **7** И кад се сврши хиљада година, пустиће се сотона из тамнице своје, **8** И изиђи ће да вара народе по сва четири краја земље, Гога и Магога, да их скупи на бој, којих је број као песак морски. **9** И изиђоше на ширину земље, и опколише логор светих, и град љубазни; и сиђе огањ од Бога с неба, и поједе их. **10** И ћаво који их вараше би бачен у језеро огњено и сумпорито, где је звер и лажни пророк; и биће мучени дан и ноћ ва век века. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) **11** И видех велики бео престо, и Оног што сеђаше на њему, од чијег лица бежаше небо и земља, и места им се не нађе. **12** И видех мртвца мале и велике где стоје пред Богом, и књиге се отворише; и друга се књига отвори, која

је књига живота; и суд примише мртваци као што је написано у књигама, по делима својим. 13 И море даде своје мртваце, и смрт и пакао дадоше своје мртваце; и суд примише по делима својим. (Hadēs g986) 14 И смрт и пакао бачени бише у језеро огњено. И ово је друга смрт. (Hadēs g986, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 И ко се не нађе написан у књизи живота, бачен би у језеро огњено. (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 И видех небо ново и земљу нову; јер прво небо и прва земља прођоше, и мора више нема. 2 И ја Јован видех град свети, Јерусалим нов, где силази од Бога с неба, приправљен као невеста украшена мужу свом. 3 И чух глас велики с неба где говори: Ево скиније Божије међу људима, и живеће с њима, и они ће бити народ Његов, и сам Бог биће с њима Бог њихов. 4 И Бог ће отрти сваку сузу од очију њихових, и смрти неће бити више, ни плача, ни вике, ни болести неће бити више; јер прво прође. 5 И рече Онај што сеђаше на престолу: Ево све ново творим. И рече ми: Напиши, јер су ове речи истините и верне. 6 И рече ми: Сврши се. Ја сам Алфа и Омега, Почетак и Свршетак. Ја ћу жедноме дати из извора воде живе за бадава. 7 Који победи, добиће све, и бићу му Бог, и он ће бити мој син. 8 А страшљивима и невернима и поганима и крвницима, и курварима, и врачарима, и идолопоклоницима, и свима лажама, њима је део у језеру што гори огњем и сумпором; које је смрт друга. (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 И дође к мени један од седам анђела који имаху седам чаша напуњених седам зала последњих, и рече ми говорећи: Ходи да ти покажем невесту, Јагњетову жену. 10 И одведе ме у духу на гору велику и високу, и показа ми град велики, свети Јерусалим, где силази с неба од Бога, 11 И имаше славу Божију; и светлост његова беше као драги камен, као камен јаспис светли, 12 И имаше зид велики и висок, и имаше дванаестора врата, и на вратима дванаест анђела, и имена написана, која су имена дванаест колена Израиљевих. 13 Од истока врата троја, и од севера врата троја, од југа врата троја, и од запада врата троја. 14 И зид градски имаше дванаест темеља, и на њима имена дванаест апостола Јагњетових. 15 И онај што говораше са мном, имаше трску златну да измери град и врата његова и зидове његове.

16 И град на четири угла стоји, и дужина је његова толика колика и ширина. И измери град трском на дванаест хиљада потркалишта: дужина и ширина и висина једнака је. 17 И размери зид његов на сто и четрдесет и четири лакта, по мери човечијој, која је анђелова. 18 И беше грађа зидова његова јаспис, и град злато чисто, као чисто стакло. 19 И темељи зидова градских беху укращени сваким драгим камењем: први темељ беше јаспис, други сафир, трећи халкидон, четврти смарагд, 20 Пети сардоникс, шести сард, седми хрисолит, осми вирил, девети топаз, десети хрисопрас, једанаести јакнит, дванаести аметист. 21 И дванаест врата, дванаест зрна бисера: свака врата беху од једног зрна бисера: и улице градске беху злато чисто, као стакло пресветло. 22 И цркве не видех у њему: јер је њему црква Господ Бог Сведржитељ, и Јагње. 23 И град не потребује ни сунце ни месец да светле у њему; јер га слава Божија просветли, и жижак је његов Јагње. 24 И народи који су спасени ходиће у виделу његовом, и цареви земаљски донеће славу и част своју у њега. 25 И врата његова неће се затварати дању, јер онде ноћи неће бити. 26 И донеће славу и част незнабожаца у њега. 27 И неће у њега ући ништа погано, и што чини mrзот и лаж, него само који су написани у животној књизи Јагњета.

22 И показа ми чисту реку воде живота, бистру као кристал, која излажаше од престола Божијег и Јагњетовог. 2 Насред улица његових и с обе стране реке дрво живота, које рађа дванаест родова дајући сваког месеца свој род; и лишће од дрвета беше за исцељивање народима. 3 И више неће бити никакве проклетиње; и престо Божји и Јагњетов биће у њему; и слуге Његове послуживаће Га. 4 И гледаће лице Његово, и име Његово биће на челима њиховим. 5 И ноћи тамо неће бити, и неће потребовати видела од жишака, ни видела сунчаног, јер ће их обасјавати Господ Бог, и цароваће ва век века. (aiōn g165) 6 И рече ми: Ово су речи верне и истините, и Господ Бог светих пророка посла анђела свог да покаже слугама својим шта ће бити скоро. 7 Ево ћу доћи скоро: Благо ономе који држи речи пророштва књиге ове. 8 И ја Јован видех ово и чух; и кад чух и видех, падох да се поклоним на ноге анђела

који ми ово показа. 9 И рече ми: Гле, немој, јер сам и ја слуга као и ти и браћа твоја пророци и они који држе речи пророштва књиге ове. Богу се поклони. 10 И рече ми: Не запечаћавај речи пророштва књиге ове; јер је време близу. 11 Ко чини неправду, нека чини још неправду; и ко је поган, нека се још погани; и ко је праведан, нека још чини правду; и ко је свет нека се још свети. 12 И ево ћу доћи скоро, и плата моја са мном, да дам свакоме по делима његовим. 13 Ја сам Алфа и Омега, Почетак и Свршетак, Први и Последњи. 14 Благо ономе који твори заповести Његове, да им буде власт на дрво живота, и да уђу на врата у град. 15 А напољу су пси и врачари и курвари и крвници и идолопоклоници и сваки који љуби и чини лаж. 16 Ја Исус послах анђела свог да вам ово посведочи у црквама. Ја сам корен и род Давидов, и сјајна звезда Даница. 17 И Дух и невеста говоре: Дођи. И који чује нека говори: Дођи. И ко је жедан нека дође, и ко хоће нека узме воду живота за бадава. 18 Јер сведочим свакоме који чује речи пророштва књиге ове; ако ко дometне овоме, Бог ће наметнути на њега зла написана у књизи овој; 19 И ако ко одузме од речи књиге пророштва овог, Бог ће одузети његов део од књиге живота, и од града светог, и од оног што је написано у књизи овој. 20 Говори Онај који сведочи ово: Да, доћи ћу скоро! Амин. Да, дођи, Господе Исусе. 21 Благодат Господа нашег Исуса Христа са свима вама. Амин.

66 Стихови

Српски at AionianBible.org

The Bible is a library of 66 books in the Protestant Canon written by 40 different men over a span of 1,500 years from 1435 BC to 65 AD with one consistent message. From the first page through the last, Jesus. Genesis promised our deliverer is coming, Jesus. Moses said our better prophet is coming, Jesus. Isaiah prophesied our Messiah will be a suffering servant, Jesus. John announced our Anointed One is here, Jesus. Jesus himself testified he is our Lord God, Yahweh. The gospels agree our conqueror of death has risen, Jesus. The Apostles witnessed our victor ascend to his throne in Heaven, Jesus. And Revelation promises Jesus' return for our final judgment. Are you ready? Read the Bible cover to cover at AionianBible.org and answer these questions. How did I get here? Why am I here? How do I determine right or wrong? How can I escape condemnation? What is my destiny? Begin with the primer verses below.

1 Мојсијева 9:8 И рече Бог Ноју и синовима његовим с њим, говорећи: 9:9 А ја ево постављам завет свој с вами и с вашим семеном након вас, 9:10 И са свим животињама, што су с вами од птица, од стоке и од свих звери земаљских што су с вами, са свачим што је изашло из ковчега, и са свим зверима земаљским. 9:11 Постављам завет свој с вами, те одселе неће ниједно тело погинути од потопа, нити ће више бити потопа да затре земљу. 9:12 И рече Бог: Ево знак завета који постављам између себе и вас и сваке живе твари, која је с вами до века: 9:13 Метнуо сам дугу своју у облаке, да буде знак завета између мене и земље.

2 Мојсијева 14:13 А Мојсије рече народу: Не бојте се, станите па гледајте како ће вас Господ избавити данас; јер Мисирце које сте видели данас, нећете их никада више видети до века. 14:14 Господ ће се бити за вас, а ви ћете ћутати.

3 Мојсијева 20:26 И бићете ми свети, јер сам свет ја, Господ, и одвојих вас од других народа да будете моји.

4 Мојсијева 6:24 Да те благослови Господ и да те чува! 6:25 Да те обасја Господ лицем својим и буде ти милостив! 6:26 Да Господ обрати лице своје к теби и даде ти мир!

5 Мојсијева 18:18 Пророка ћу им подигнути између браће њихове, као што си ти, и метнућу речи своје у уста његова, и казиваће им све што му заповедим. 18:19 А ко год не би послушао речи моје, које ће говорити у моје име, од тога ћу ја тражити.

Књига Исуса Навина 1:7 Само буди слободан и храбар да држиш и твориш све по закону који ти је заповедио Мојсије слуга мој, не одступај од њега ни надесно ни налево, да би напредовао куда год пођеш. 1:8 Нека се не раставља од уста твојих књига овог закона, него размишљај о њему дан и ноћ, да држиш и твориш све како је у њему написано; јер ћеш тада бити срећан на путевима својим и тада ћеш напредовати. 1:9 Нисам ли ти заповедио: Буди слободан и храбар! Не бој се и не плаши се, јер је с тобом Господ Бог твој куда год идеш.

Књига о судијама 2:7 И служи народ Господу свега века Исусовог и свега века старешина који живеше дуго иза Исуса које беху виделе сва велика дела Господња што учини Израиљу.

Књига о Руту 1:16 Али Рута рече: Немој ме наговарати да те оставим и од тебе отидем; јер куда год ти идеш, идем и ја; и где год ти настаниш, настанићу се и ја; твој је народ мој народ, и твој је Бог мој Бог. 1:17 Где ти умреш, умрећу и ја, и онде ћу бити погребена. То нека ми учини Господ и то нека ми дода, смрт ће ме само раставити с тобом.

1 Књига Самуилова 16:7 Али Господ рече Самуилу: Не гледај на лице његово ни на висину раста његовог, јер сам га одбацио; јер не гледам на шта човек гледа: Човек гледа шта је на очима, а Господ гледа на срце.

2 Књига Самуилова 7:22 Зато си велик, Господе Боже, нема таквог какав си Ти; и нема Бога осим Тебе, по свему што чусмо својим ушима.

1 Књига о царевима 2:3 И држи шта ти је Господ Бог твој заповедио да држиш, ходећи путевима Његовим и држећи уредбе Његове и заповести Његове и законе Његове и сведочанства Његова, како је написано у закону Мојсијевом, да би напредовао у свему што узрадиш и за чим се год окренеш,

2 Књига о царевима 22:19 Што је умекнуло срце твоје, и понизио си се пред Господом кад си чуо шта сам говорио за то место и за становнике његове да ће бити пустош и проклетиња, и што си раздро хальине своје и плакао преда мном, зато и ја услишах тебе, вели Господ.

1 Књига дневника 29:17 Али знам, Боже мој, да Ти испитујеш срца и шта је право хоћеш; ја правим срцем драговољно принесох све ово, и с радошћу видех народ Твој који је овде како Ти драговољно приноси.

2 Књига дневника 7:14 И понизи се народ мој, на који је призвано име моје, и помоле се, и потраже лице моје, и поврате се од злих путева својих, и ја ћу тада услишити с неба и опростићу им грех њихов, и исцелићу земљу њихову.

Јездрина 7:10 Јер Јездра беше управио срце своје да истражује закон Господњи и да га извршује и да учи Израиља уредбама и законима.

Књига Немијина 6:3 И послах к њима гласнике и поручих: У послу сам великим, зато не могу доћи. Јер би стао посао кад бих га оставио да дођем к вама.

Књига о Јестири 4:14 Јер ако ти заћутиш сада, доћи ће помоћ и избављење Јudeјцима с друге стране, а ти и дом оца твог погинућете; и ко зна ниси ли за овако време дошла до царства.

Књига о Јову 19:25 Али знам да је жив мој Искупитељ, и на последак да ће stati над прахом.

Псалми 23:1 Господ је пастир мој, ништа ми неће недостајати. 23:2 На зеленој паши пасе ме, води ме на тиху воду. 23:3 Душу моју опоравља, води ме стазама праведним имена ради свог. 23:4 Да пођем и долином сена смртнога, нећу се бојати зла; јер си Ти са мном; штап Твој и палица Твоја теши ме. 23:5 Поставио си преда мном трпезу на видику непријатељима мојим; намазао си уљем главу моју, и чаша је моја препуна. 23:6 Да! Доброта и милост Твоја пратиће ме у све дане живота муг, и ја ћу наставати у дому Господњем задруго.

Приче Соломонове 3:5 Уздај се у Господа свим срцем својим, а на свој разум не ослањај се. 3:6 На свим путевима својим имај Га на уму, и Он ће управљати стазе твоје.

Књига проповедника 3:10 Видео сам послове које је Бог дао синовима људским да се муче око њих. 3:11 Све је учинио да је лепо у своје време, и савет метнуо им је у срце, али да не може човек докучити дела која Бог твори, ни почетка ни краја.

Песма над песмама 2:4 Уведе ме у кућу где је гозба, а застава му је љубав к мени.

Књига пророка Исаје 9:6 Јер нам се роди Дете, Син нам се даде, коме је власт на рамену, и име ће Му бити: Дивни, Саветник, Бог силни, Отац вечни, Кнез мирни. 9:7 Без kraja ће расти власт и мир на престолу Давидовом и у царству његовом да се уреди и утврди судом и правдом од сада довека. То ће учинити ревност Господа над војскама.

Књига пророка Јеремије 1:4 И дође ми реч Господња говорећи: 1:5 Пре него те саздах у утроби, знах те; и пре него изиђе из утробе, посветих те; за пророка народима поставих те. 1:6 А ја рекох: Ох, Господе, Господе! Ево, не знам говорити, јер сам дете. 1:7 А Господ ми рече: Не говори: Дете сам; него иди куда те год пошаљем, и говори шта ти год кажем. 1:8 Не бој их се, јер сам ја с тобом да те избављам, говори Господ. 1:9 И пруживши Господ руку своју дотаче се уста мојих, и рече ми Господ: Ето, метнух речи своје у твоја уста. 1:10 Види, постављам те данас над народима и царствима да истребљујеш и обараши, и да затиреш и раскопаваш, и да градиш и да садиш.

Плач Јеремијин 3:21 Али ово напомињем срцу свом, те се надам: 3:22 Милост је Господња што не изгубосмо сасвим, јер милосрђа Његовог није нестало. 3:23 Понавља се свако јутро; велика је вера твоја.

Књига пророка Језекиља 36:26 И даћу вам ново срце, и нов ћу дух метнути у вас, и извадићу камено срце из тела вашег, и даћу вам срце месно. 36:27 И дух свој метнућу у вас, и учинићу да ходите по мојим уредбама и законе моје да држите и извршујете.

Књига пророка Данила 3:16 Одговорише Седрах, Мисах и Авденаго, и рекоше цару Навуходоносору: Није нам потребно да ти одговоримо на то. 3:17 Ево, Бог наш, коме ми служимо, може нас избавити из пећи огњене ужарене; и избавиће нас из твојих руку царе. 3:18 А и да не би, знај, царе, да боговима твојим нећемо служити нити ћемо се поклонити златном лицу, који си поставио.

Књига пророка Осије 6:6 Јер је мени милост мила а не жртва, и познавање Бога већма него жртва паљеница.

Књига пророка Јоила 2:28 И после ћу излити дух свој на свако тело, и прорицаће синови ваши и кћери ваше, старици ће ваши сањати сне, младићи ће ваши виђати утваре. 2:29 И на слуге ћу и на слушкиње у оне дане излити дух свој; 2:30 И учинићу чудеса на небу и на земљи, крв и огањ и пушење дима. 2:31 Сунце ће се претворити у таму и месец у крв пре него дође велики и страшни дан Господњи. 2:32 И сваки који призове име Господње спашће се; јер ће на гори Сиону и у Јерусалиму бити спасење, као што је рекао Господ, и у остатку који позове Господ.

Књига пророка Амоса 5:24 Него суд нека тече као вода и правда као сilan поток.

Књига пророка Авдије 1:15 Јер је дан Господњи близу свим народима: како си чинио, тако ће ти бити, плата ће ти се вратити на главу твоју.

Књига пророка Јоне 2:6 Сиђох до крајева горских, преворнице земаљске нада мном су довека; али Ти извади живот мој из јаме, Господе Боже мој. 2:7 Кад нестајаше душа моја у мени, поменух Господа, и молитва моја дође к Теби, у свету цркву Твоју. 2:8 Који држе лажне таштине, остављају своју милост. 2:9 А ја ћу Ти гласом захвалним принети жртву, испунити што сам заветовао; спасење је у Господа.

Књига пророка Михеја 6:8 Показао ти је, човече, шта је добро; и шта Господ иште од тебе осим да чиниш што је право и да љубиш милост и да ходиш смерно с Богом својим?

Књига пророка Наума 1:2 Бог је ревнитељ и Господ је осветник; осветник је Господ и гневи се; Господ се свети противницима својим, и држи гнев према непријатељима својим. 1:3 Господ је спор на гнев и велике је моћи; али никако не правда кривца; пут је Господњи у вихору и бури, и облаци су прах од ногу Његових.

Књига пророка Авакума 3:17 Јер смоква неће цвasti, нити ће бити рода на лози виновој; род ће маслинов преварити, и њиве неће дати хране, оваца ће нестати из тора, и говеда неће бити у обору.

3:18 Али ћу се ја радовати у Господу, веселићу се у Богу спасења свог. **3:19** Господ је Господ сила моја, и даће ми ноге као у кошуте, и водиће ме по висинама мојим. Начелнику певачком уз жиџе моје.

Књига пророка Софоније **3:17** Господ Бог твој, који је усред тебе, силни, спашће те; радоваће ти се веома, умириће се у љубави својој, веселиће се тебе ради певајући.

Књига пророка Агеја **1:4** Је ли вама време да седите у кућама својим обложеним даскама, а овај је дом пуст? **1:5** Зато сада овако вели Господ над војскама: Узмите на ум путеве своје. **1:6** Сејете много, а увозите мало; једете, а не бивате сити; пијете, а не напијате се; одевате се а ни један не може да се згреје; и који заслужује новце, међе их у продрт тоболац. **1:7** Овако вели Господ над војскама: Узмите на ум путеве своје.

Књига пророка Захарије **12:10** И излићу на дом Давидов и на становнике јерусалимске дух милости и молитава, и погледаће на мене ког прободоше; и плакаће за њим као за јединцем, и тужиће за њим као за првенцем.

Књига пророка Малахије **4:2** А вама, који се бојите имена мог, грануће Сунце правде, и здравље ће бити на зрацима Његовим, и излазићете и скакаћете као теоци од јасала. **4:3** И изгизићете безбожнике, јер ће они бити пепео под вашим ногама у дан кад ја учиним, вели Господ над војскама.

Матеј **28:18** И приступивши Исус рече им говорећи: Даде ми се свака власт на небу и на земљи. **28:19** Идите dakле и научите све народе крстите их ва име Оца и Сина и Светог Духа, **28:20** Учећи их да све држе што сам вам заповедао; и ево ја сам с вами у све дане до свршетка века. Амин. (αἰών g165)

Марко **1:14** А пошто предадоше Јована, дође Исус у Галилеју проповедајући јеванђеље о царству Божјем **1:15** И говорећи: Изаше време и приближи се царство Божје; покажте се и верујте јеванђеље. **1:16** И ходећи покрај мора виде Симона и Андрију, брата његовог, где бацају мреже у море; јер беху рибари. **1:17** И рече им Исус: Хајдете за мном, и учинићу вас ловцима људским. **1:18** И одмах оставивши мреже своје пођоше за њим.

Лука **4:18** Дух је Господњи на мени; зато ме помаза да јавим јеванђеље сиромасима; посла ме да исцелим скрушене у срцу; да проповедим заробљенима да ће се отпустити, и слепима да ће прогледати; да отпустим сужње;

Јован **3:16** Јер Богу тако омиле свет да је и Сина свог Јединородног дао, да ниједан који Га верује не погине, него да има живот вечни. (αἰώνιος g166) **3:17** Јер Бог не посла Сина свог на свет да суди свету, него да се свет спасе кроза љуб.

Дела апостолска **1:7** А Он им рече: Није ваше знати времена и лета које Отац задржа у својој власти; **1:8** Него ћете примити силу кад сиће Дух Свети на вас; и бићете ми сведоци у Јерусалиму и по свој Јudeji и Самарији и тја до kraја земље.

Римљанима **11:32** Јер Бог затвори све у неверство, да све помилује. (ελεήσει g1653) **11:33** О дубимо богатства и премудрости и разума Божијег! Како су неиспитиви љегови судови и неистраживи љегови путеви! **11:34** Јер ко позна мисао Господњу? **11:35** Или ко Му би саветник? Или ко Му напред даде шта, да му се врати? **11:36** Јер је од љега и кроз љега и у љему све. Љему слава вавек. Амин. (αἰών g165)

1 Коринћанима **6:9** Или не знате да неправедници неће наследити царство Божије? Не варајте се: ни курвари, ни идолопоклонци, ни прељубочинци, ни аџувани, ни мужеложници, **6:10** Ни лупежи, ни лакомци, ни пијанице, ни кавгације, ни хајдуци, царство Божије неће наследити. **6:11** И овакви бејасте неки; него се опрасте и посветисте и оправдастте именом Господа нашег Исуса Христа и Духом Бога нашег.

2 Коринћанима 5:17 Зато, ако је ко у Христу, нова је твар: старо прође, гле, све ново постаде. 5:18 Али је све од Бога, који помири нас са собом кроз Иисуса Христа, и даде нам службу помирења. 5:19 Јер Бог беше у Христу, и свет помири са собом не примивши им грехе њихове, и метнувши у нас реч помирења. 5:20 Тако смо ми послани место Христа, као да Бог говори кроз нас; молимо вас у име Христово помирите се с Богом. 5:21 Јер Оног који не знаше греха нас ради учини грехом, да ми будемо правда Божја у Њему.

Галатима 1:6 Чудим се да се тако одмах одвраћате на друго јеванђеље од Оног који вас позва благодаћу Христовом, 1:7 Које није друго, само што неки сметају вас, и хоће да изврну јеванђеље Христово.

Ефесцима 2:1 И вас који бејасте мртви за преступљења и грехе своје, 2:2 У којима некад ходисте по веку овог света, по кнезу који влада у ветру, по духу који сад ради у синовима противљења; (αἰων g165) 2:3 У којима и ми сви живесмо некада по жељама тела свог, чинећи вољу тела и помисли, и бејасмо рођена деца гнева, као и остали; 2:4 Али Бог, који је богат у милости, за премногу љубав своју, коју има к нама, 2:5 И нас који бејасмо мртви од грехова оживе с Христом (благодаћу сте спасени), 2:6 И с њим ваксрсе и посади на небесима у Христу Иисусу. 2:7 Да покаже у вековима који иду превелико богатство благодати своје добром на нама у Христу Иисусу. (αἰων g165) 2:8 Јер сте благодаћу спасени кроз веру; и то није од вас, дар је Божји, 2:9 Не од дела, да се нико не похвали. 2:10 Јер смо Његов посао, саздани у Христу Иисусу за дела добра, која Бог унапред приправи да у њима ходимо.

Филипљанима 3:7 Но шта ми беше добитак оно примих за штету Христа ради. 3:8 Јер све држим за штету према преважном познању Христа Иисуса Господа свог, ког ради све оставих, и држим све да су трице, само да Христа добијем, 3:9 И да се наћем у Њему, не имајући своје правде која је од закона, него која је од вере Иисуса Христа, правду која је од Бога у вери;

Колошанима 1:15 Који је обличје Бога што се не види, који је рођен пре сваке твари. 1:16 Јер кроз Њега би саздано све што је на небу и што је на земљи, што се види и што се не види, били престоли или господства или поглаварства, или власти: све се кроза њ и за њ сазда. 1:17 И Он је пре свега, и све је у Њему. 1:18 И Он је глава телу цркве, који је почетак и прворођени из мртвих, да буде Он у свему први; 1:19 Јер би воља Очева да се у њ усели сва пунина, 1:20 И кроза њ да примери све са собом, умиривши крвљу крста Његова, кроза њ све, било на земљи или на небу.

1 Солуњанима 4:1 Даље, браћо, молимо вас и саветујемо у Христу Иисусу, као што примисте од нас, како вам треба живети и угађати Богу, као што живите, да бивате све изобилнији. 4:2 Јер знате какве вам заповести дадосмо кроз Господа Иисуса. 4:3 Јер је ово воља Божија, светост ваша, да се чувате од курварства, 4:4 И сваки од вас да зна држати свој суд у светињи и у части, 4:5 А не у слости жеља, као и незнабошци, који не познају Бога;

2 Солуњанима 3:6 Заповедамо вам пак, браћо, у име Господа нашег Иисуса Христа, да се одвојите од сваког брата који живи неуредно, а не по уредби коју примише од нас. 3:7 Јер сами знате како треба да се угледате на нас, јер не живесмо неуредно међу вама, 3:8 Нити забадава хлеб једосмо у кога, него у труду и у послу, дан и ноћ радећи, да не будемо на досаду никоме од вас. 3:9 Не као да немамо власти, него да себе дамо вама за углед, да будете као и ми. 3:10 Јер кад бејасмо у вас, ово вам заповедасмо да ако ко неће да ради да и не једе.

1 Тимотеју 2:1 Молим, дакле, пре свега да се чине искања, молитве, мольења, захваљивања за све људе, 2:2 За цареве, и за све који су у власти, да тихи и мирни живот поживимо у свакој побожности и поштењу. 2:3 Јер је ово добро и пријатно пред Спаситељем нашим Богом, 2:4 Који хоће да се сви људи спасу, и да дођу у познање истине. 2:5 Јер је један Бог, и један посредник Бога и људи, човек Христос Иисус,

2 Тимотеју 2:8 Опомињи се Господа Иисуса Христа који уста из мртвих, од семена Давидовог, по јеванђељу мом, 2:9 У коме трпим зло до самих окова као злочинац; али се реч Божија не веже. 2:10 Зато трпим све избраних ради да и они добију спасење у Христу Иисусу са славом вечном. (aiōnios g166)

Титу 2:11 Јер се показа благодат Божја која спасава све људе, 2:12 Учећи нас да се одрекнемо безбожности и жеља овог света, и да поштено и праведно и побожно поживимо на овом свету, (aiōn g165) 2:13 Чекајући блажену наду и јављање славе великог Бога и Спаса нашег Иисуса Христа, 2:14 Који је дао себе за нас да нас избави од сваког безакоња, и да очисти себи народ избрани који чезне за добрым делима.

Филимону 1:3 Благодат вам и мир од Бога Оца нашег, и Господа Иисуса Христа. 1:4 Захваљујем Богу свом спомињући те свагда у молитвама својим, 1:5 Чувши љубав твоју и веру коју имаш ка Господу Иисусу и к свима светима: 1:6 Да твоја вера, коју имамо заједно, буде силна у познању сваког добра, које имате у Христу Иисусу. 1:7 Јер имам велику радост и утеху ради љубави твоје, што срца светих починуше кроз те, брате!

Јеврејима 1:1 Бог који је некада много пута и различитим начином говорио очевима преко пророка, 1:2 говори и нама у последак дана ових преко сина, Ког постави наследника свему, кроз ког и свет створи. (aiōn g165) 1:3 Који будући сјајност славе и обличје бића Његовог, и носећи све у речи силе своје, учинивши собом очишћење греха наших, седе с десне стране престола величине на висини,

Јаковљева 1:16 Не варажте се, љубазна браћо моја! 1:17 Сваки добри дар и сваки поклон савршени одозго је, долази од Оца светlostи, у ког нема промењивања ни мењања видела и мрака; 1:18 Јер нас драговољно породи речју истине, да будемо новина од Његовог створења.

1 Петрова 3:18 Јер и Христос једанпут за грехе наше пострада, праведник за неправеднике, да нас приведе к Богу, убијен, истина, бивши телом, но оживевши Духом;

2 Петрова 1:3 Будући да су нам све божанствене сile Његове, које требају к животу и побожности, дароване познањем Оног који нас позва славом и добротељи, 1:4 Кроз које се нама дароваше часна и превелика обећања, да њих ради имате део у Божјој природи, ако утешете од телесних жеља овог света.

1 Јованова 2:1 Дечице моја! Ово вам пишем да не грешите; и ако ко сагреши, имамо заступника код Оца, Иисуса Христа праведника, 2:2 И Он очишћа грехе наше, и не само наше него и свега света.

2 Јованова 1:7 Јер многе варалице изиђоше на свет који не признају Иисуса Христа да је дошао у телу; ово је варалица и антихрист.

3 Јованова 1:4 Немам веће радости од ове да чујем моја деца у истини да ходе.

Јудина 1:3 Љубазни! Старајући се једнако да вам пишем за опште ваше спасење, би ми потребно да вам пишем молећи да се борите за праведну веру, која је једанпут дана светима. 1:4 Јер се увукоше неки безбожни људи, који су давно одређени на ово суђење, и Бога нашег благодат претварају у нечистоту, и јединог Господара Бога и Господа нашег Иисуса Христа одричу се.

Откривење 3:19 Ја које год љубим оне и карам и поучавам; постарај се дакле, и покај се. 3:20 Ево стојим на вратима и куџам: ако ко чује глас мој и отвори врата, уђи ћу к њему и вечераћу с њиме, и он са мном. 3:21 Који победи даћу му да седне с мном на престолу мом, као и ја што победих и седох с Оцем својим на престолу Његовом. 3:22 Ко има ухо нека чује шта говори Дух црквама.

Водич за читоце

Српски at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

Речник

Српски at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

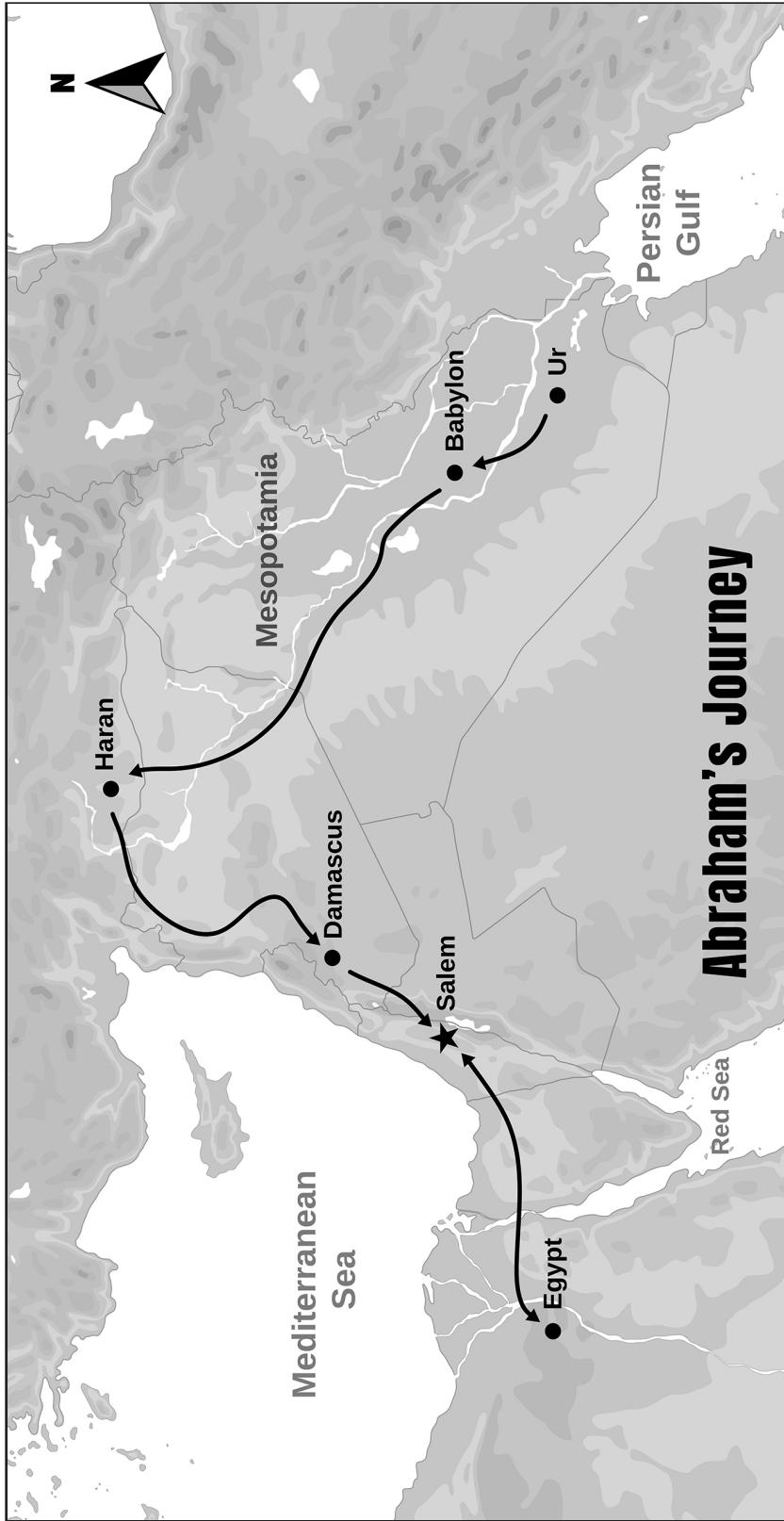
Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

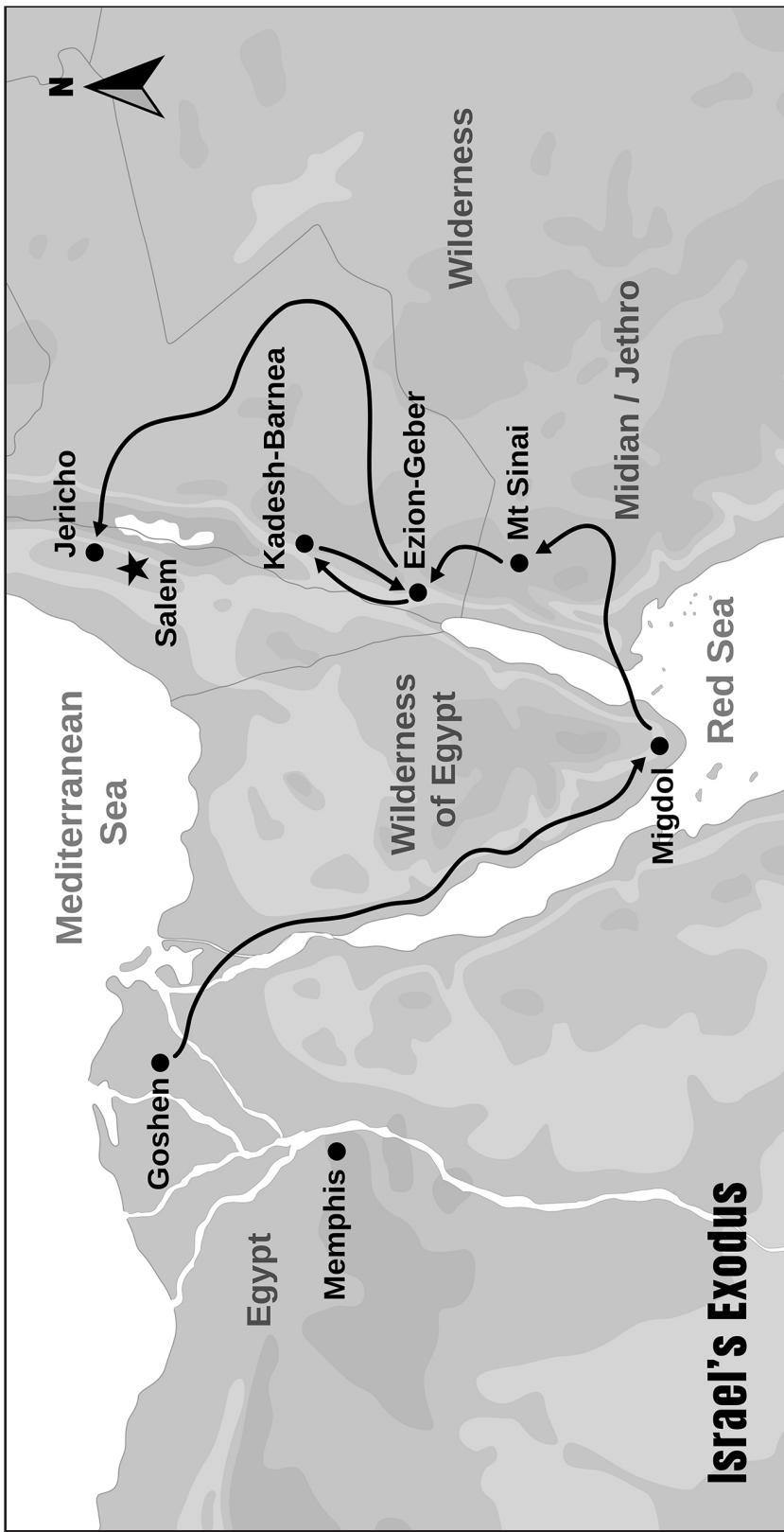
Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Abraham's Journey

Вером послуша Авраам кад би позван да извиђе у земљу коју хтеде да прими у наслеђство, и изиђе не знајући куда иде. - Јеврејјма 11:8

А кад Фараон пусти народ, не одведе их Бог путем к земљи филистимај, ако и беше крајни, јер Бог рече:
Дас се не покаже народ кад види рат, и не врати се у Мисир. - 2. Мојсијева 13:17

Israel's Exodus

Mediterranean Sea

Sidon
Tyre
Caesarea-Philippi

Galilee
Capernaum
Bethsaida

Cana
Nazareth

Sychar

Samaria

Ephraim

Jerusalem ★

Bethany

Bethlehem

Judea

► Egypt

Decapolis

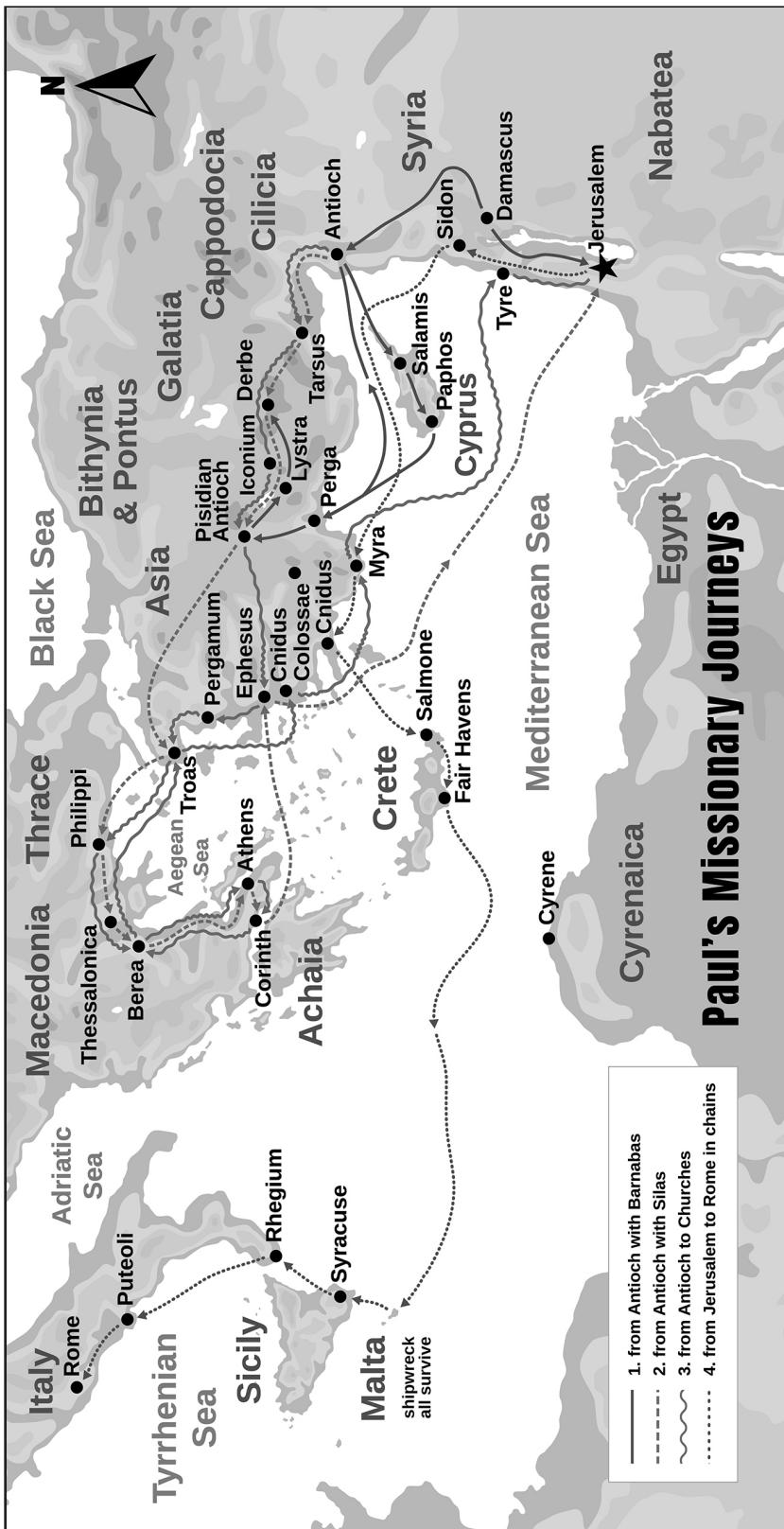
Peraea

Jericho

Jesus' Journeys

Jep Син човецију није дошао да My служе него да служи, и да да ћушу своју откуп за мнозе. - Марко 10:45

Paul's Missionary Journeys

Од Павла, слуге Иисуса Христата, позваног апостола изабраног за јеванђеље Божје, - Римљанима 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels				
		Revelation 20:13 Thalaasa						
		Revelation 19:20 Lake of Fire						
		Revelation 20:2 Abyss						

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Судбина

Српски at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Идите дакле и научите све народе крстени их ва име Оца и Сина и Светог Духа, - Матеј 28:19

